

Ajokoiramies

54. VUOSIKERTA LOKAKUU 5 • 2017

- NUORTEN KILPA 2017
- KETTUKOIRAPÄIVÄT



Puheenjohtajan mietteitä

MMM

Edellisessä lehdessä olleeseen juttuun tuli jatkoa syyskuun alussa, kun Maa- ja Metsätalousministeri Jari Leppä kutsui vielä neljä metsästyskoirajärjestöä puheilleen. Toisaalla tässä lehdessä on jättämämme kirjelmä sellaisenaan. Lisäksi saimme jokainen vielä suusanallisesti viedä terveisiä kentältä. Voin vakuuttaa, että sanomamme oli kentän mukaista tekstiä.

Muutamia asioita

Susista ja susien määrästä keskusteltiin paljonkin. Samoin LUKEN matemaattista taitoa jopa rohjettiin epäillä. Niin paljon heittää heidän arvionsa kansan tietämiseen.

En saanut vielä vastausta siihen, mitä esim. lukumääräisesti tarkoittaa erittäin uhanalainen. Pidetäänkö tuota 150 kappaletta vain sen takia, ettei lupia heru enempää? Jospa niitä onkin moninkertainen määrä?

Sitä ministeri halusi painottaa, että jokainen havainto pitäisi nyt ilmoittaa, kaikesta huolimatta, suurpetoasiamiehille. Yhtäkään ei luvuista nyt saisi jäädä pois.

Ehdotin myös, että koirien irtipidossa siirryttäisiin entiseen eli lukko aukaistaisiin vasta 1.9. ja saataisiin harrastaa terapiaa vielä maaliskuussa. Perusteluni jäsenet varmaan tietävätkin.

Samaten korvausmenettelyn toivottiin nopeutuvan huomattavasti ja korvaukset tulisi yksittäisen koiran kohdalla olla oikeanlaiset.

Samaten heille tuli selväksi meidän lähettämämme lausunnot vuosittain. Nähdäksemme niillä ei ole ollut mitään merkitystä. Vaikka olemmekin vain 100 kaatolupaa esittäneet, ei esim. 46 lupaa sidottuna kahdeksi kaudeksi ole oikein mitään

Samoin he kyllä tietävät, että tällä hetkellä joka päivä keskimäärin menee yksi metsästyskoira susien kitoihin. Ja kun ei koiria edes päästetä irti kaikissa paikoissa.



Käsitykseni mukaan todellakin tuo 150 suden määrä olisi oikeasti riittävä. Silloin sudet pysyisivät erämaissa. Näin saataisiin maaseudulla elää ns. normaalisti ilman aitoja ympärillämme.

Mieltä kyllä lämmitti, kun ministeri tunnusti olevansa kanssamme TÄYSIN samaa mieltä kokemuksistamme ja ehdotuksistamme.

Metsästyslakia aletaan siis juuri valmistelemaan ja uutta eläinsuojelulakia on jo pitkään valmisteltu.

Siitä tuo SOME-räksytys on hyvä asia, että tätäkin mahtavaa reissua jotkut jo ehtivät sanoa täysin mitättömäksi. Kiitosta vaan.

Miten jäsenemme voi toimia laaja-alaisesti

Vain pieni esimerkki:

Ex-junnuketjulainen menee nuorisoleirille ohjaajaksi. No hänet ”määrätään” siellä kuorimaan perunoita, että saa huomenna päästää laavulla koiran vielä irti. Ja ei tässä vielä kaikki: 2-päiväisessä PM-kokeessa hän ajattaa koirallaan 480 minuuttia ja oksat pois. Saas havaata, pystyykö

Suomen Ajokoirajärjestö Finska Stövarklubben ry

hän olemaan virallisesti Kilpa 2017 toimikunnan sihteeri. Nyt lehden ilmestyessä sen tiedämme. Onnittelut ja Kiitokset, oliko se nyt Jesselle vai Jonille!

Uudet kettuyliuomarikokelaat

KEAJ-puolella hyväksytään harjoittelut kahdessa yleisessä kokeessa tai yksi yleisessä kokeessa ja kolmessa koekauden kokeessa. Tämä oli hyvä esitys, koska ketunajokokeita on sen verran vähemmän.

Kilpa 2017

Valmistelut ovat loppusuoralla. Maastoja testattiin nyt vielä PM-kokeessa. Ja edelleenkin lähes loppuun saakka.

Lähtetään kiertoympäristön palkinnot ohjeiden mukaan, näin säästätte paljon päänvaivaa järjestäjiltä.

Muualta tulleista vääristä huhuista huolimatta koetoimikunnalla on ilo ilmoittaa, että jäniskanta maastoissa on vähintäänkin hyvä. Tervetuloa!

Kv-Lohiajot

Sain kokeen yhteydessä olla ylimääräisen illan ja yön veteraani Paavo Hamarin ja kumppaneiden majalla kaukana korvessa. Ja ennen kaikkea kuulimme suomenajokoiran ajoa useita tunteja. Tunnelma oli tietenkin katossa.

Mainittakoon vielä, että sihteeri Liisan koira voitti seuraavana päivänä olleet Tracker-ajot. Kiitos ammattimaisesta sihteeritoiminnasta ja Onnittelut Pokulle hienosta voitosta. Laaja-alaista harrastusta tämäkin.

Vuoden kohokohtaa enää noin kuukausi odotellessa.

Laihialla 10.10.2017

Sakari Poti

Toimisto

avoinna ma-pe klo 10–14

Toimistosihteeri

Jaana Leppiaho

Puhelin: 044 311 0330

Osoite: SAJ:n toimisto,

Uusikatu 57–59,

90120 Oulu

Sähköposti:

saj.fsk@dnainternet.net

Internet-sivut:

www.ajokoirajarjesto.fi

Tili:

FI58 4600 2020 0009 09

Jäsenasiat, osoitteenmuutokset ja tarviketilaukset toimistoon.

Hallituksen

puheenjohtaja

Sakari Poti

Kettukuja 15,

66400 Laihia,

puh. 0400 428 097,

040 757 7579

sakari.poti@gmail.com

Hallituksen

varapuheenjohtaja

Viljo Pennanen

Suntiontie 8

73460 Muuruvesi

0400 272 311

viljo.pennanen@pp1.inet.fi

Kunniapuheenjohtaja

Antero Viitanen

Retkeilijäntie 9 E 44,

70200 Kuopio

puh. 0400 168 390

viitanen.antero@gmail.com

com

Toimikuntien

puheenjohtajat:

Työvaliokunta:

Sakari Poti

Jalostustoimikunta:

Esa Ojanen

Takametsäntie 51,

25320 Raatala

puh. (02) 734 5584,

0500 534 938

esa.ojanen@saunalahti.fi

Koulutustoimikunta:

AJOK Mika Elgland

Kangaskorventie 11

62375 Ylihärmä

050 567 4983

mika.elgland@netikka.fi

Koulutustoimikunta:

KEAJ Seppo Korpela

Köyhäjoentie 528,

69510 Halsua

puh. 0400 999 315

seppo.korpela@luukku.com

Nuorisotoimikunta:

Ari Kylläinen

Pien-salajärventie 35,

54770 Heituinlahti

puh. (05) 467 849 tai

0400 150 845

ari.kyllainen@gmail.com

Jäsenmaksut v. 2017

Vuosijäsen 27 euroa

Perhejäsen 11 euroa

Jäsenseura 40 euroa

Voit liittyä jäseneksi maksamalla jäsenmaksun järjestön jäsenmaksutilille

FI58 4600 2020 0009 09, laita nimi ja osoite viestikenttään.

Voit myös saada jäsenmaksukortin postissa, kun ilmoitat tietosi toimistoon puhelimitse, sähköpostilla tai postin kautta kirjallisesti.

Liittymislahjana uudet jäsenet saavat ja kaikki liittymisvuoden Ajokoiramies-

lehdet, 6 numeroa.



Booster

Lepokaudella

Jahtikaudella



**Uusi ilmainen
VIPSTORE-KUVASTO!**

Nouda VIPstore-jälleenmyyjältä tai
VIPstore Centeristä Virroilta.

Selaa sähköisesti www.vipstore.fi/tuotekuvasto tai

Tilaa sähköpostitse info@vipstore.fi tai puhelimitse
03-475 3474 (ilmoita nimesi ja osoitteesi).

26% | 16%
PROTEIINI | RASVA

33% | 24%
PROTEIINI | RASVA

Booster Power

3 kg til.nro 93803 10,90
15 kg til.nro 93800 43,00

Booster Basic

3 kg til.nro 93703 9,90
15 kg til.nro 93700 39,00

Jämpti



**ECO-
paketit alk.
519 €**
+ rahti

Jämpti ECO, kuumasinkitty
Tarhan korkeus 175 cm.

Tuote	Koko	Til.koodi	Hinta
A) 7 peruselementtiä + ovi	3 x 3 m	50142	519,00
B) 9 peruselementtiä + ovi	4,5 x 3 m	50143	619,00
C) 11 peruselementtiä + ovi	4,5 x 4,5 m	50144	719,00
D) 13 peruselementtiä + ovi	6 x 4,5 m	50145	819,00
E) 15 peruselementtiä + ovi	6 x 6 m	50146	919,00



**Tarha-
paketit alk.
779 €**
+ rahti

Jämpti Pro MEDI, kuumasinkitty
Tarhan korkeus 175 cm.

Tarhapaketti	Til.koodi	Hinta
4 x 4 m (7 peruselementtiä + ovi)	TP5006417	779,-
6 x 4 m (9 peruselementtiä + ovi)	TP5006419	969,-
6 x 6 m (11 peruselementtiä + ovi)	TP50064111	1159,-

Jämpti Pro MAXI, kuumasinkitty
Tarhan korkeus 220 cm.

Tarhapaketti	Til.koodi	Hinta
4 x 4 m (7 peruselementtiä + ovi)	TP5006617	899,-
6 x 4 m (9 peruselementtiä + ovi)	TP5006619	1119,-
6 x 6 m (11 peruselementtiä + ovi)	TP50066111	1329,-



Suomen Ajokoirajärjestö
puh. 044 311 0330
saj.fsk@dnainternet.net

Jäsenjulkaisu ISSN 0355-9718
Lehti ilmestyy kuusi (6) kertaa
vuodessa.
Ilmestymispäivät ovat: 30.1., 30.3.,
28.5., 27.8., 29.10. ja 21.12. Aineiston
on oltava toimituksessa ilmestymis-
kuukautta edeltävän kuukauden
loppuun mennessä, paitsi joulukuun
numeroon 20.11. mennessä.

Julkaisuutoimikunta

Puheenjohtaja Jani Mäntylä
Santaskyläntie 308
38910 Ala-Honkajoki
puh. 050 379 9998
jani.mantyla@honkatrading.com

Vastaava päätoimittaja Sakari Poti
Kettukuja 15, 66400 Laihia,
puh. 0400 428 097, 040 757 7579
sakari.poti@gmail.com

Kirjeenvaihtajat

Pohjan lohko: Eveliina Jaako
Nahkurinkatu 26 A 8, 94100 Kemi
puh. 040 910 7438
eveliinajaako@hotmail.com

Etelän lohko: Liisa Miettinen
Tietäjänkuja 5, 07600 Myrskylä
puh. 044 544 9335, lissu72@netti.fi

Lännen lohko: Sanna Skedlund
Patasenhaara 73/10,
39100 Hämeenkyrö
puh. 040 581 0870
sanna.skedlund@gmail.com

Idän lohko: Mari Lyytikäinen
Lötkkiintie 3 b, 58200 Kerimäki
puh. 040 962 5806
mari.lyytikainen@luukku.com

Internet-sivut: Jaana Leppiaho

Taitto ja layout

Anitta Kainulainen
puh. 040 590 1027
aineisto@yipppee.fi

Painos 10 000 kpl
Painopaikka Grano, Kuopio

Kannen kuva:

Jukka Ojanen ja Perämeren Siru Perä-
meren kennelistä.
Kuva Anne Mäkinen-Ojanen.

Tässä numerossa

Puheenjohtajan mietteitä	2
Toimistolta	7
Eduskuntavierailu 6.9.2017 tapaamiseen laadittu muistio.....	8
Meripojan Masasta Nuorten Kilpa 2017 voittaja.....	12
Nuorisoleiri	18
Karkelon kenneliltä pentu Junnuketjuun	20
Kettukoirapäivät 5.8.2017	22
Lounais-Suomen Ajokoirayhdistys ry 50 v	26
5.7.2017 arvostelukokeet Laihialla.....	30
Myrtti MEJÄ kokeessa, MEJÄ = Metsästyskoirien jäljestyskoe	32
Uusi lippis myynnissä.....	33
Pohjanmaan Erä- ja Puutarhamessut 29.-30.4.2017	35
Kilvan tukinäyttelyissä suomenajokoira pääosassa.....	36
Rajan Kilpa 2017	37
Keminmaan PM-koe	38
Tuulin viemää	39
Viisastelua tai viitastelua	42
Kasvattajatilasto 2000 - 2015	44
Uudet valiot	49
Saadut SERTIT	49
Enoni Ensio Kultalahti 31.3.1946-31.8.2017.....	52
Tulevia pentueita	54
Alkutaipaleita metsässä	56
Järjestön tuoteshop alan harrastajille!	59

Ilmoitushinnat 2017 Ilmoituksen julkaisemisen edellytyksenä on, että eräntyneitä laskuja ei ole maksamatta. Ilmoitukset laskutetaan lehden ilmestyttyä. Lehden toimitus ei vastaa ilmoitusten oikeellisuudesta. Jäsenalennus myönnetään seurajäsenille koiraharrastukseen kiinteästi liittyviin ilmoituksiin (esim. kokeet ja näyttelyt). Jäsenalennus on 40 % jos ilmoituksessa on kuva tai muu vastaava erillinen aineisto ja 50 % jos ilmoitus sisältää vain tekstiä. Jos ilmoitus saapuu SAJ:n toimistoon määräpäivän jälkeen, jäsenalennus putoaa puoleen eikä SAJ takaa sitä, että ilmoitus ehtii mukaan lehteen. Jäsenalennus ei koske varusteilmoituksia.

Ilmoitushinnat v. 2017

Jäsenille kennel- ja jalostusilmoitukset	Yrityksille ja seuroille	Mustavalkoilmoitus	
4-väri 1/1 sivu	150 euroa	535 euroa	400 euroa
4-väri 1/2 sivu	80 euroa	295 euroa	220 euroa
4-väri 1/4 sivu	40 euroa	200 euroa	145 euroa
4-väri 1/8 sivu	25 euroa	150 euroa	116 euroa
Uusi valioilmoitus	18 euroa	-	-
Rivi-ilmoitus (1/16)	15 euroa	-	64 euroa

Mustavalkoilmoituksilla sama hinta.

VIE SEIKKAILUT JAHTISEURUEEN PUHELIMIIN.

Kotimainen tehotiimi:
Repe ja ULTRACOM AVIUS VHF-koiratutka

” Ei VUF –
vaan VHF!



” Hyvä Repe,
täydet pointit!



ULTRACOM AVIUS VHF -koiratutka tuo seikkailun koko jahtiseurueen älypuhelimiin. Tarina todistaa koiran ja isännän menestyksekkään yhteistyön. Panta käy kaikenkokoisille koirille. Seisontahälytys, tarkka haukkulaskuri sekä huomiovalo turvaavat ja tehostavat jahtitilannetta. Ultratarkka Ultrapoint kartta-aineisto, kertalicenssi sekä mahdollisuus laajennuksiin tuovat seikkailun luoksesi.

Verkkokauppa: store.ultracom.fi



ULTRACOM
SHARE THE ADVENTURE

KIRJOITUSKILPAILUN TULOKSET

Toukokuun lehdessä julkaistiin kutsu kirjoituskilpailuun.

Kilpa 2017 ottelutoimikunta luki kaikki lähetetyt jutut ja asetti ne järjestykseen seuraavasti:

1. palkinto Kilpa 2017 seurantapaketti
Ismo Kallonen "Tuulin viemää"
juttu on julkaistu tässä lehdessä
2. Anna-Riikka Huhta
"Jänisjähdissa pelottava yllätys"
3. Hannu Huovilainen
"Tästä se lähti 26.12.1975"

Kilpailuun osallistuneet jutut julkaistaan tulevissa Ajokoiramies-lehdissä.

Julkaisutoimikunta kiittää kaikkia osallistuneita!

JÄSENHANKINTA- KILPAILU 2017

Nyt kannattaa hankkia uusia jäseniä järjestömme jäseneksi.

Kolme eniten tänä vuonna uusia jäseniä hankkintua palkitaan sekä kaikkien jäsenhankkijoiden kesken arvotaan **kivat tuotepalkinnot**.

Eniten uusia jäseniä hankkinut saa Suomen Ajokoirajärjestön hopeiset kahvilusikat 6 kpl.
Uusi jäsen saa jäsenetuna kaikki vuoden 2017 Ajokoiramies-lehdet.

Ilmoita uuden jäsenen tiedot ja oma nimesi toimistoon, niin jäsenmaksun maksamisen jälkeen olet mukana kilpailussa.

Suomen Ajokoirajärjestön toimisto
Uusikatu 57-59
90120 Oulu

saj.fsk@dnainternet.net
puh. 044 311 0330

Ajokoiramies
54. VUOSIKERTA JOULUKUU 6•2017

Aineistot

joulukuun lehteen 20.11.2017 mennessä

lähetetään toimistolle sähköpostilla: saj.fsk@dnainternet.net
tai osoitteella:

Suomen Ajokoirajärjestön toimisto,
Uusikatu 57-59, 90120 Oulu
puh. 044 311 0330.



Edessä vasemmalla kansanedustaja Lasse Hautala, Juha Kotiranta, SLJ, ministeri Jari Leppä, Pentti Isoviita, SPJ, Takana Sakari Poti, SAJ, ja Esa Kukkonen SHHJ.



EDUSKUNTAVIERAILU

6.9.2017 tapaamiseen laadittu muistio

6.9.2017

Suomen Ajokoirajärjestö
Suomen Pystykorvajärjestö
Suomen Harmaahirvikoirajärjestö
Suomen Laikajärjestö

Maa- ja metsätalousministeriö
Maa- ja metsätalousministeri
Jari Leppä
Hallituskatu 3 A, Helsinki
PL 30, 00023 Valtioneuvosto

Näkemyksiä metsästykseen liittyvän lainsäädännön ja säädösten kehittämistarpeista

Suomen Ajokoirajärjestö, Suomen Pystykorvajärjestö, Suomen Harmaahirvikoirajärjestö ja Suomen Laikajärjestö ovat metsästyskoiraharrastajien muodostamia yhdistyksiä. Yhdistyksissä on jäseniä yhteensä n. 25000. Yhdistysten

tavoitteena on tukea jäsenten harrastamaa koirien jalostus-, koe-, näyttely- ja kasvatustoimintaa, sekä aktivoida nuoria monipuoliseen koiraharrastukseen ja ohjata liikkumaan metsässä. Näkemyksiä metsästykseen liittyvien säädösten ajantasaisuudesta ja lainsäädännön kehittämistarpeista:

1. Perinteinen metsästyskulttuuri on säilytettävä.
2. Metsään on voitava mennä koiran kanssa siten, että koira lasketaan vapaaseen hakuun ja se voi työskennellä etäällä isännästään itsenäisesti, jolloin välitöntä kytkemismahdollisuutta ei aina kaikissa tilanteissa ole.
3. Koiran avulla tapahtuva suurpetojen metsästys, SRVA toiminta ja siihen liittyen myös koirien koe- ja koulutusmahdollisuudet on turvattava.

1. Susikannan arvioinnin luotettavuus ja uskottavuus on turvattava ja susikanta rajoitettava kohtuulliselle tasolle.

Perinteinen metsästyskulttuuri on säilytettävä.

Metsään on voitava mennä koiran kanssa siten, että koira lasketaan vapaaseen hakuun ja se voi työskennellä etäällä isännästänsä itsenäisesti, jolloin välitöntä kytkemismahdollisuutta ei aina kaikissa tilanteissa ole.

Metsästyksen merkitys korostuu virkistyskäytön ja yhteiskunnalle tuotettavien palvelujen (kantojen sääteily, SRVA-toiminta) muodossa. Ravinnon saantiin merkitystä on lähinnä hirvenmetsästyksellä. Enemmistö suomalaisista suhtautuu metsästyksen myönteisesti. Myönteinen suhtautuminen on lisääntynyt ja kielteinen suhtautuminen vähentynyt aikaisempiin vuosikymmeniin verrattuna. Asiaa selvitti Taloustutkimus Oy Suomen riistakeskuksen toimeksiannosta.

Metsästyslain uudistuksen kolmannen vaiheen muutosten yhteydessä pidämme erityisen tärkeänä sitä, että perinteinen metsästyskulttuuri ja mahdollisuus sen harrastamiseen on säilytettävä. Metsään on voitava mennä koiran kanssa siten, että koira lasketaan vapaaseen hakuun ja että koira voi työskennellä etäällä isännästänsä itsenäisesti, jolloin välitöntä kytkemismahdollisuutta ei aina kaikissa tilanteissa ole.

Metsästyks liikuttaa

Rekisteröityjä metsästäjiä Suomessa on n. 300 000 henkilöä. Metsästyksrotuisia koiria löytyy Suomessa lähes saman verran, joskaan kaikki eivät ole metsästykskäytössä. Nykyisin metsästyks ei ole pelkästään ravinnonhankintaa. Monille metsästyks on merkittävä liikuttaja; ilman metsästyks-tä moni näistä harrastajista jäisi sohvalle, missä mieli ja ruumis jäisivät vaille metsästyksen yhteydessä saatavia virikkeitä. Koiran hankkineet metsästäjät harrastavat usein koiransa kanssa myös metsästyksen ulkopuolella ulkoilua, näyttelyjä jne. Metsästyksen merkitys tässä mielessä korostuu erityisesti autoituvilla maaseuduilla.

Hirvenmetsästyks

Hirvi on maamme tärkein ja arvokkain riistaeläin. Hirvikannan kasvaessa se aiheuttaa myös merkittäviä vahinkoja tieliikenteessä sekä maa- ja metsätaloudessa. Hirvikannan sääntely metsästyksen avulla on tärkeä tehtävä ja palvelu, jonka metsästäjät tuottavat yhteiskunnalle käytännössä ilmaiseksi. Metsästyksen liittyvien sidosryhmien tahtotila on hoitaa hirvikantaa si-

ten, että se on elinvoimainen, vakaa ja vahingot pysyvät kohtuullisina. Hirvenmetsästyks tapahtuu tänä päivänä lähes poikkeuksetta koiraa apuna käyttäen useimmissa seurueissa. Hirvenmetsästyksessä käytettävien koirien kasvatus, koulutus ja käyttömahdollisuudet on turvattava myös tulevaisuudessa.

Koiran vapaa haku ja itsenäinen työskentely

Suomen riistakannat (tiheys kpl/ha) ovat huomattavasti pienemmät kuin esim. eteläisessä Ruotsissa tai Virossa. Siksi koirien vapaan haun tulee olla riittävän ulottuvaa ja tehokasta. Erityisesti laajoilla alueilla tapahtuvassa hirvi-, lintu- ja ajokoirametsästyksessä tämä on tarpeen.

Riistatyöskentelyn alettua (ajo tai haukku) vaaditaan riittävästi aikaa, jotta metsästäjä ehtii paikalle, vaikka kyseessä olisi vain koulutus tai koetilanne. Käytännön metsästyksstilannetta jäljittelyä koetilaisuus kuvaa hyvin sitä tilannetta ja tarvetta, joka käytännön metsästyksessäkin on riistatyöskentelyn osalta.

Koiria apuna käyttävät metsästäjät voivat suorittaa ns. valikoivaa metsästyks-tä, valita ampumisuunnan, ja näin ollen osumatarkkuus ja turvallisuus paranevat käytännön metsästyksstilanteessa.

2. Koiran avulla tapahtuva suurpetojen metsästyks, SRVA toiminta ja siihen liittyen myös koirien koe- ja koulutusmahdollisuudet on turvattava

Suurpetojen metsästyks on nykyään tiukasti säänneltyä. Kannat ovat suhteellisen pieniä. Ilves on tosin runsastunut viime vuosina huomattavasti ja karhu jonkin verran.

Karhua ja ilvestä metsästyks-tään usein koiran avulla. Koirajahdissa koira lasketaan yölliselle jäljelle tai hakemaan alueelta, jossa pedon tiedetään yleensä liikkuvan. Koira etsii pedon, ilmaisee sen haukulla ja pitää sen myös paikoillaan. Myös ajavia koiria käytetään jonkin verran suurpetojen, etenkin ilvesten metsästyksessä.

Suurriistavirka-apu (SRVA) on riistanhoitoyhdistysten ylläpitämä organisaatio, joka välittää poliisille metsästäjien virka-apua suurriistakonflikteissa. Tavallisimpia SRVA-tehtäviä ovat kolareissa loukkaantuneiden hirvieläinten, suurpetojen ja villisikojen jäljestäminen sekä suurpetojen karkotukset taajaan asutulta alueelta. Toiminta

perustuu poliisiin ja riistanhoitoyhdistysten väliin sopimuksiin. Hälytysjärjestelmä käynnistyy poliisin antamalla virka-apupyynnöllä. Mukana olevat metsästäjät, koiranohjaajat ja metsästysseurat toimivat vapaaehtois pohjalta.

Erityisesti suurpetoja koskeissa SRVA-tilanteissa tarvitaan toimivia koiria, joita ei ole ilman käytännön mahdollisuuksia kouluttaa ja harjoittaa koiria.

3. Susikannan arvioinnin luotettavuus ja uskottavuus on turvattava ja susikanta rajoitettava kohtuulliselle tasolle

EU:n luontodirektiivin mukaan lajin suojelutaso katsotaan suotuisaksi, kun:

- kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja
- lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja
- lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö.

Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa on määritelty, että Suomessa susikannan seuranta perustuu vapaaehtoistoimintaan. Koulutetut ja nimetyt suurpetoyhdyshenkilöt tarkistavat ja kirjaavat susihavainnot TASSU-seurantajärjestelmään.

Viime vuosina on toistuvasti saatu huomata niin meidän kunkin kotiseuduilla paikallisesti, kuin julkisuuden myötä myös laajemmin, että TASSU-järjestelmän kirjauksia ei huomioida riittävästi kannan arvioinnissa. Suomessa on laajoja alueita, joilla havainnot ovat merkittävästi lisääntyneet ja samaan aikaan LUKE:n kannanarvioissa alueen susikanta on pienentynyt selvästi. Näiden kannanarvioiden yhteydessä ja aina maa- ja metsätalousministeriön ohjauksessa valmisteltua susikannan hoitosuunnitelmaa myöten suurimmaksi syyksi nimetään laitton salametsästys, joka leimaa koko metsästäjäkuntaa täysin perusteettomasti rikollisiksi. Todettujen ja varmistettujen havaintojen merkittävä lisääntyminen ja jopa moninkertaistuminen ei selity myöskään menetelmien muuttumisena silloin, kun TASSU-järjestelmän petoyhdyshenkilöiden verkosto on säilynyt alu-

eella samana, eikä alueen asutus, liikenne tms. ole merkittävästi muuttunut. Mikäli LUKE:n kannanarviot olisivat lähelläkään oikeita, eivät näin runsaat näköhavainnot, riistakamerakuvat laumoista saatikka määrällisesti suuret konfliktit tuotanto-, koti- ja lemmikkieläinten kanssa eri puolilla Suomea tai liikenteessä loukkaantuneiden tai menehtyneiden susien määrä, olisi mahdollista.

Susikannan metsästyksessä käytössä olleet menetelmät kohdistavat verotuksen väärellä tavalla. Jos metsästys pyritään kohdistamaan elinkelpoisen lauman nuoriin yksilöihin, aiheuttaa se ongelmia ja haasteita niin metsästyksen yhteydessä tapahtuvaan poistettavan yksilön tunnistamiseen, väärän yksilön kaatuessa lauman dynamiikkaan, kuin metsästyksen hyväksyttävyyteenkin. Suomessa susien ravinnosta puuttuu laajalti eteläisen Ruotsin alueilla ja Virossa löytyvä runsas keskikokoisten riistaeläinten (esim. villisika ja kauris) populaatio. Elinkelpoinen lauma voi menestyksellisesti metsästää myös hirviä ravinnokeeseen, mutta paikkaansa etsivät yksilöt tai parit aiheuttavat usein ongelmia Suomen pienillä ja pirstaleisilla alueilla, joilla susi joutuu päivittäin tekemisiin asutuksen äänien ja hajujen kanssa. Jotta susi karttaisi näitä alueita ja pakokynnys säilyisi riittävän matalana, tulisi ennemminkin harkita esim. joustavaa asutusten läheisyyteen tulevien yksilöiden poistoa ilman monimutkaista lupabyrokratiaa ja säilyttää laumoja vain niillä alueilla, joissa elinolosuhteet mahdollistavat luontaisesti ihmisaran pedon menestymisen.

Suotuisan suojelun tasoa määriteltäessä olisi aiempaa enemmän huomioitava myös rajan pinnassa elävät laumat sekä Venäjän Karjalan susipopulaatio.

Helsinki 6.9.2017

Esa Kukkonen
SHHJ

Sakari Poti
SAJ

Pentti Isoviita
SPJ

Juha Kotiranta
SLJ

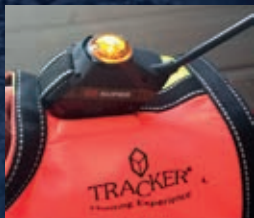
PARAS KUULUVUUS EI SYNNY AIVAN HETKESSÄ. MEILLÄ SIIHEN MENI 40 VUOTTA.

Supran juuret juontavat aina vuoteen 1977, jolloin kempeläinen Ari-Matti Luoma sai idean kehittää koiraseurantalaitteen paikallisen metsästäjän ajatuksista.

Alusta saakka Trackerin sydämessä on ollut idea tiedon jakamisesta, yhdessä tekemisestä ja tiimityöstä. Emme olisi pystyneet saavuttamaan johtavaa asemaamme Pohjoismaissa ja Keski-Euroopassa ilman uskollisia asiakkaitamme, jotka ovat antaneet meille jatkuvasti palautetta ja parantamisvinkkejä. Kiitos niistä! Lupaamme jatkaa työtämme upeiden metsästyselämysten mahdollistajana jatkossakin. Yhdessä teidän kanssanne.

SUPRA BY TRACKER 2017

- Uutta: Haukku aika ja 60 s/10 s -haukkutiheys
- Uutta: AGPS Online -toiminnolla lisää paikannustarkkuutta haastaviin oloihin
- Muista myös 2017 mallit G500FI ja G1000



TRACKER-VALJAS

Liivi pitää lähettimen tukevasti paikallaan ja helpottaa koiran työskentelyä maastossa. Uutuutena vilkkuvalo (lisävaruste)!



Lataa ohjelma osoitteesta: lataa.tracker.fi,
Google Playsta tai App Storesta.



JUHLAVUODEN KUNNIAKSI
METSÄSTÄMME PARHAINTA
TRACKER-TARINAA!

www.tracker.fi/tarinat



KUULUVUDELTAAN
YLIVOIMAINEN
JA SIKSI OSTETUIN
KOIRATUTKA!



TRACKER®

The Hunting Experience by Tracker.

LÄHIMMÄT JÄLLEENMYYJÄT: SOITA PUH. (0)8 521 9000.
LUE LISÄTIETOA OSOITTEESTA: WWW.TRACKER.FI.

Meripojan Masasta Nuorten Kilpa 2017 voittaja



Nuorten ajokoiraharrastajien vuoden päätapahtuma, Nuorten Kilpa 2017, järjestettiin Mikkelissä lauantaina syyskuun 30. päivänä. Koe keräsi osallistujia seitsemän eri kennelpiirin alueelta. Osallistujien ikähaitari oli 8- ja 17-vuoden välillä. Osallistajat olivat valikoituneet kunkin kennelpiirin valintasääntöjen mukaisesti ja lisäksi edellisvuoden voittaja oli itse-oikeutetusti puolustamassa voittoaan. Järjestelyistä vastasi Suur-Savon ajokoiramiehet ry ja kokeen erinomaisena keskuspaikkana toimi Lomakoti Mäntyniemi Mikkelissä.

Perjantai-illan hämärtyessä Mäntyniemen ruokasali täyttyi innokkaista nuorista ajokoiraharrastajista taustajoukkoineen. Arvokokeelle ominaiseen tapaan ilmassa oli suuren ja merkityksellisen tapahtuman tuntua. Koeväen joukossa oli kokeneita arvokisakävijöitä kuin myös ensikertalaisia. Koirat ohjaajineen olivat virittäytyneet kisakuntoon ja koepaikalla vallitsi iloinen ja odottava tunnelma.

Hyvä haju ja maku

Toimikunnan puheenjohtajan Jukka Korhosen tervetuloauseiden jälkeen kokeen ylituomari Heikki Heiskanen kertoi arvostavansa kokeen korkealle ja toivoi, että Mikkelin reissusta jäisi kaikille koirille hyvä haju nenään ja osallistujille hyvä maku suuhun. Heikki toivotti omasta puolestaan kaikille osanottajille onnea ja menestystä ja antoi puheenvuoron kokeessa ensimmäistä ylituomariharjoitteluaan suorittavalle Ida Jalkaselle.

Ida piti lyhyen ja napakan puhuttelun, jossa hän selkeäsanaisesti kertasi keskeiset asiat. Maastokorttiin tulee kirjata tapahtumat reaaliaikaisesti, myös negatiiviset. Korteista tulisi fiilis kuin itse olisi ollut koiran kanssa metsässä. Ohjaamisesta hän vielä muistutti, että nuoret pääsevät nyt loistamaan, ja taustajoukot toimivat auton kuljettajina. Lopuksi hän toivotti kaikille ihanaa metsäpäivää, lyhyitä hakuja ja pitkiä ajoja!

Tiet on ajamista varten

Maastoarvonta oli jo aiemmin suoritettu ja nyt kerrottiin arvonnän tulos. Maastomestari Sami Liikanen kertoi maastojen sijainnin ja etäisyydet. Maastoja oli testattu syksyn aikana niin treeneissä kuin kokeissakin ja kaikista maastoista löytyi hyvin ajettavia. Kaukaisin maasto osui tietenkin Lapin kennelpiirin edustajalle. Ryhmän kuljettaja totesi heidän jo tottuneen pitkiin välimatkoihin.



Koeväki odottavissa tunnelmissa.

Haasteita ylösotoissa

Koepäivä valkeni vuodenaikaan nähden tyypillisen kosteana, pilvipoutaisena ja tynnenä lämpötilan ollessa +7 astetta. Taivaalta tihkui hieman sadetta koeryhmien siirtyessä Mikkelin ympäristöön sijoitettuihin koemaastoihin. Koirien irtilaskuaika oli asetettu klo 7.30 - 8.00 välille.

Ylituomariryhmä suuntasi ensimmäiseksi Meripojan Sulon maastoon, jossa koira oli jo yönjäljellä, mutta ajettavan irtoaminen oli tiukassa koiran ahkerasta työskentelystä huolimatta. Koira eteni tien läheisyyteen ja niinpä ylituomariryhmä karautti autonsa pois mahdollisen ajon alta.

Seuraavaksi käytiin edellisvuoden voittajan, Simanansärkän Ekan, työskentelyä seuraamassa. Haku oli kestänyt reilun tunnin ja ylösotto oli ollut tiukassa. Ajo oli kulkenut paljon tiellä ja ajettava oli käynyt tuomariryhmän näytillä jo useita kertoja. Nyt Ekan ensimmäinen ajoerä oli loppuillaan. Loppuhukka oli tullut autiotilan pellon reunaan. Koira etsi ja rengasteli ahkerasti, mutta jälki jäi löytymättä. Koiranohjaaja Eetun ottaessa kiinni koiraansa, ylituomariryhmä vaihtoi taas maastoa.

Viimeinen maastovierailu tehtiin Meripojan Masan maastoon, jossa toinen hakuerä oli käynnissä. Masan ensimmäinen haku oli kestänyt tunnin ja ajo erään oli tullut saman verran. Ajettava oli ollut paljon tien päällä ja ajo takkusi, koska Masalla oli ollut vauhti päällä eikä se ollut malttanut rauhoittua ajamaan. Nyt ylituomariryhmällä oli tuuria, sillä Masa sai toisen erän jäniksen liikkeelle. Hetken pyörityään ajo eteni lähes kuulumattomiin ja ylituomariryhmä katsoi parhaimmaksi lähteä sotkemasta kuvioita. Ajo oli kulkenut hyvin sen kestätyä pääosin metsässä. Ainoa pidempi katko oli tullut ajon tultua tielle ja traktorin ajettua jäniksen ja koiran välistä. Hukan selvittyä Masa ei päässyt enää ajettavan tuntumaan ja loppuerä oli ollut epävarmempaa. Ajoaikaa toiseen erään oli tullut muhkeat 112 minuuttia.

Paljon tyhjiä hakueriä

Ylituomariryhmän saavuttua koepaikalle siellä odotteli jo usea koeryhmä korttien vastaanottoa.

Kaksi koira oli jäänyt vaille ajoa ja neljä koira yhdelle ajolle. Vain kaksi koira oli saanut ajot



Simanansärkän Ekan maastossa. Vas. palkintotuomari Mika Partti, koiranohjaaja Eetu Parviainen ja ryhmätuomari Riku Mansikka.



Maastokorttien tarkastusta. Vas. kokeen sihteerit Auli Haapiainen-Liikanen, yt. harjoittelija Ida Jalkanen, yt. Heikki Heiskanen, tuomarit Heikki Lehtonen ja Suvi Tikkanen.



Runsa palkintopöytä.

molempiin eriin ja niinpä viimeinenkin ryhmä saapui koepaikalle jo hyvissä ajoin iltapäivällä.

Kolmen kärki

Kolmanneksi kokeessa ajoi Kaikuvan Iina, jonka ohjaaja 8-vuotias Aapo Heikura oli nuoresta iästään huolimatta jo toista kertaa Kainuun kennelpiiriä edustamassa. Päivä oli ollut tapahtumarikas ja se oli mennyt koeryhmältä mukavasti. Aapo oli ennättänyt veistää keihäänkin ja heittokilpailu oli pidetty koko ryhmän kesken. Iina taas oli ajanut tietyvästi kahta eri jänistä jo ensimmäisen ajoerän aikana. Toinen hakuerä oli päätynyt peuran ajoon, ja siitä selvittyään oli Iina heti vauhdista ottanut jänisajon. Jänis oli eksyttänyt koiran maatalon pihaan. Aikansa etsittyään ajo jatkui hyvän matkan päästä ja suuntana oli niemenpään mökkiranta, johon ajo myös päättyi. Ryhmä päätteli jäniksen uineen noin 20 metriä leveän salmen yli koiran jäädessä rannalle. Aapon autonkuljettajana toiminut ukki Reijo totesikin yhdessä ylituomarin kanssa Savossa olevan erittäin kieroja jäniksiä.

Toiseksi sijoittui mikkeliäläisen Vella Vornasen



Ampumaharjoituksessa vas. Tiina ja Santtu Tytärniemi Hannu Tarkiaisen opastettavina.

osaomistama Peukaloisen Aino-Inkeri. Vaikka kotiseudulla kisattiinkin, ei Aino ollut vielä kertaakaan ollut arvotussa maastossa jänistä ajamassa, joten kotikenttäetu jäi tällä kertaa saamatta. Pitkän haun päätteeksi koira sai nuoren jäniksen taipaleelle. Liekö runsaan treenin tulosta, että ajettava käytti erityisen paljon teitä. Tieajo sujui kokeneelta koiralta, eikä jänis saanut koiraa eksytettyä edes kahden kilometrin yhtämittaisella tiejuoksullaan. Harmittavasti toinen hakuerä jäi tyhjäksi.

Voiton vei tällä kertaa ilomantsilaisen Ninni Mustosen ohjaama Meripojan Masa. Ajokoiraharrastusta 11-vuotias Ninni kertoo harrastaneensa jo useita vuosia yhdessä isänsä kanssa ja osallistuneensa jo kolme kertaa piirinsä Nuorten Kilvan karsintaan, ”Junnuhaukkuihin”, ja tällä kertaa täppäsi. Koepäivä oli mennyt mukavasti. Erien välillä Masa on helppo kiinni otettava, koska se on tottelevainen koira. Koesäännöt on selkeät ja tulleet jo Ninnille tutuiksi. Kotona on myös cairnterrieri ja spanieli, joiden kanssa tyttö touhuaa aktiivisesti.

Oheisohjelmaa

Iltapäivän ajanvietteeksi oli koiranohjaajille järjestetty ammuntaharjoitukset ja -kilpailu. Aseeksi oli SML:n Suur-Savon piiriltä lainattu Eko-Aims-ase ja harjoittelun jälkeen käytiin 2 x 5 laukauksen kilpailu, jossa kolmen kärki oli seuraava:

1. Arttu Eskola 71,6 pist.
2. Eetu Parviainen 67,4 pist.
3. Henri Jokinen 45,2 pist.

Lopputulema

Päivän päätteeksi ylituomari kertoi päivän olleen Suur-Savolaisittain normaali koepäivä. Vaikka tänään ei kaikilla kulkenut, huomenna kulkee! Tulostasoa jäi tyydyttäväksi, vain yksi palkintosija. Silti ylituomarin koppiin tultiin hymyssä suin. Taidon sijaan myös tuuri vaikuttaa päivän suoritukseen. Lopuksi hän lausui kiitokset nuorille ja toivoi koeharrastuksen jatkuvan.

Ylituomariharjoittelija Ida suoriutui tehtävästään loistavasti ja sai hyvillä mielin jakaa palkinnoista notkuvan pöydän tyhjäksi. Kaikki osanottajat palkittiin runsailla palkinnoilla, joista arvokkaimpana Nuorten Kilpa 2017-voittajalle annettu Jokkerit Oy:n lahjoittama Tracker-panta.

Nuorten Kilpatoimikunta kiittää koemaastoja lainanneita metsästysseuroja, yhteistyökumppaneita ja kaikkia mukana olleita!

Tulokset:

1. Meripojan Masa AJOK-2 70.96
ohj. Ninni Mustonen
Pohjois-Karjalan Kennelpiiri
2. Peukaloisen Aino-Inkeri AJOK-0 49.83
Ohj. Vella Vornanen
Suur-Savon kennelpiiri
3. Kaikuvan Iina AJOK-0 40.54
Ohj. Aapo Heikura
Kainuun kennelpiiri
4. Simanansärkän Eka AJOK-0 34.88
Ohj. Eetu Parviainen
Pohjois-Karjalan kennelpiiri
5. Koivulammen Luru AJOK-0 22.29
Ohj. Henri Jokinen
Satakunnan kennelpiiri

6. Meripojan Sulo AJOK-0 3.00
Ohj. Santtu Tytärniemi
Lapin kennelpiiri
7. Hornet AJOK-0 2.00
Ohj. Arttu Eskola
Pohjois-Hämeen kennelpiiri
8. Neva-Ajon Kerttu Suljettu
Ohj. Jenna Tikkanen
Pohjois-Savon kennelpiiri.

Nuorten Kilvan yhteistyökumppanit



SUPRA
by Tracker

Rahulan Rehu Mikkeli



Nuorten Kilvan osanottajat:



Hornet
ohj. Arttu Eskola
Pohjois-Hämeen kennelpiiri



Neva-Ajon Kerttu
ohj. Jenna Tikkanen
Pohjois-Savon kennelpiiri



Kaikuvan Iina
ohj. Aapo Heikura
Kainuun kennelpiiri



Koivulammen Luru
ohj. Henri Jokinen
Satakunnan kennelpiiri



Peukaloisen Aino-Inkeri
ohj. Vella Vornanen
Suur-Savon kennelpiiri



Meripojan Sulo
ohj. Santtu Tytärniemi
Lapin Kennelpiiri



Simanansärkän Eka
ohj. Eetu Parviainen
Pohjois-Karjalan kennelpiiri
Nuorten Kilpa -16 voittaja



Meripojan Masa
ohj. Ninni Mustonen
Pohjois-Karjalan kennelpiiri

Nuorisoleiri

SAJ:n nuorisoleiri Laihian Eränkävijöiden Jokisalonn Hovissa 18.-20.8.2017



Kokoonnuimme perjantai-iltana Laihialle Jokisalonn hoviin, joka toimi hyvin leirin keskuspaikkana. Rakennus on täysin remontoitu 2010-luvulla koe-, näyttely- ja muuta toimintaa varten. Talosta löytyy hyvin vuodepaikat 16 hengelle, erinomaiset sauna- ja pesutilat sekä hyvät oleskelutilat. Upeasta leiripaikasta on annettava erityiskiitos Laihian Eränkävijöille.

Leirille osallistui 13 lasta eripuolelta Suomea ja välillä lapsia oli 16. Leiri alkoi perjantai-iltana toisiin tutustumalla ja majoittumalla. Majoitus sujui erittäin hyvin ja kaikille leiriläisille löytyi sopiva huone ja huonetoverit. Ensimmäisenä virallisena ohjelmana toimi riistakeskukselta saadut riistamatot. Leiriläiset tutkivat jälkiä mielenkiinnolla ja hyvin tunnistivat ohjaajillekin välillä vaikeita jälkiä. Seuraavaksi vuorossa oli maittava iltapala, jonka jälkeen otettiin ryhmäkuva leiriläisistä koirineen. Kuvauksen jälkeen oli hieman vapaa-aikaa ja sauna olikin jo sitten lämmin. Hiljaisuus laski leirille klo 22.00.

Lauantaina heräsimme klo 8.00 ja kokit olivat loihittineet maittavan aamupalan. Aamiaisen ja aamutoimien jälkeen oli ensimmäisenä riistavisa. Leiriläiset jakaantuivat kolmeen ryhmään ja kiersivät tehvärasteilla. Rasteilla tehtävänä oli mm. tunnistaa, mikä koira ja mikä eläin kuuluu yhteen, riistakamerakuvia, vastaila metsästysaiheisiin kysymyksiin ja yhtenä rastina oli nuotion

sytytys. Kaikki suorittivat visan todella hyvin ja nuotiot syttyivät todella nopeasti ja vähillä tulitikuilla. Seuraavana leiriläiset saivat hetken vapaata oleskelua, jonka jälkeen oli palkintojen jako sekä lounaaksi makaronilaatikkoa. Ruokailun jälkeen leirillä järjestettiin kotimaisten rotujen esittely, Suomi 100 -teeman kunniaksi. Lapinporokoiraa lukuunottamatta kaikki muut kotimaiset olivat paikalla. Omistajat esittelivät koiriaan ja olimme saaneet Kennelliitosta materiaalia kotimaisista roduista jaettavaksi leiriläisille. Leiriläiset kyselivät kysymyksiä ja saivat rapsutella koiria. Suuret kiitokset koiransa leirille tuoneille, Ollille, Tertulle, Pasille, Helille ja Lotalle. Seuraavana oli tarjolla kahvia ja mokkapaloja. Vapaa-ajalla ulkoa kuului leiriläisten iloista naurua pihaleikkien ohessa. Pihaleikkien jälkeen askartelimme pimevien syysiltojen iloksi ripustettavia kynttilälyhtyjä. Tämän jälkeen oli paljon pojilta kysytty ampumaosuus, jossa ammuttiin ilmakiväärillä ja pistooleilla tarkkuusammuntaa. Osa porukasta ei halunnut osallistua ja osa ampui monta sarjaa. Ammunnan jälkeen tutkimme yhdessä loput jälkimatot ja tunnistimme yhdessä rusakon ja metsäjäniksen jäljet! Seuraavaksi vuorossa oli iltapala ja sauna, jonka jälkeen kokoonnuimme vielä iltanuotiolle kotaan paistamaan makkaraa.





Hiljaisuus laski klo 22.00, koska seuraavana aamuna oli aikainen herätys klo 6.00.

Sunnuntaiamu valkeni ja joukko nuoria iloisia hieman väsyneitä leiriläisiä kokoontui aami-aiselle kuuden jälkeen. Maastossa olimme jo klo 7.00. Suunnistimme kohti laavua metsän keskelle ja päästimme koiran irti. Osa leiriläisistä keräsi mustikoita, kaikille maistui sämpylät ja paistoin- me makkaraa. Ajoakin kuulimme, koska yksi koirista löysi jäniksen 200 m päästä laavusta. Lä- himaastoissa meillä oli irti 4 koiraa ja kaikki löy- sivät ajettavan. Koirat nappasimme kiinni kym- menen jälkeen, ettei ensimmäinen metsäpäivä tullut liian pitkäksi koirille. Saavuimme takaisin

tukikohtaamme ja kokit olivat loih- tineet meille mahtavan ruuan. Erytyskiitos kokeille viikonlo- pun tarjoiluista, kaksi lämmintä ateriaa päivässä, jälkiruuat, aamupala, välipala ja iltapala tämmöi- selle porukalle vaatii jo "vähän" työtäkin, mutta onnistuimme erinomaisesti ja leiriläiset tykkäsivät ruuasta. Lopuksi siivosimme leiripaikan ja jokai- nen leiriläinen siivosi omaa huonettaan. Leirin päätimme diplomien jakamiseen ja loppukahvi- tukseen.

Toivottavasti nuorilla pysyy innostus ja saisim- me harrastukseen uutta nuorta voimaa.

Ohjaajille kiitos!



Karkelon kenneliltä pentu Junnuketjuun

Vapunaattona Karkelon kenneliin syntyi Astan (FI MVA FI KVA Karkelon Asta) ja Tuuren (FI KVA Tuure) odotettu pentue: 7 urosta ja narttu, joka tietenkin sai nimekseen Vappu. Uroksille muotoutui ajan kanssa nimet: Valte, Ville, Velmu, Vares, Vili, Vatanen ja Vilperi. Melkein heti oli myös ajatus, että kennel jälleen lahjoittaisi pennun Junnuketjuun. Onhan Karkelon kennelistä lähtenyt jo 47 ajokoiran pentua, joista 3 kaksoisvaliota, 3 käyttövaliota, 1 kettukäyttövalio ja 1 tähtivalio. Junnuketjua tukemalla voisi tälle listalle hyvinkin saada jatkoa ja kun itsellekin tuli 50 v. täyteen, niin mikäpä parempi tapa juhlistaa miehen ikää!

Kiuruvedeltä tuli kuuma vihje nuoresta miehestä, joka olisi hyvä vaihtoehto junnuketjuun ja vielä omaa koiraa vailla. Nykymallin mukaan ensin oli ”facebookkikeskustelua” ja sitten soiteltiin ja heti tuntui ajatukset käyvän hyvin yhteen. Meiltä voisi pentu lähteä kaveriksi jänismetsälle tälle nuorelle!

Tässä Matias kertoo itsestään:

Matias Reinikainen:

Olen 16-vuotias poika Kiuruvedeltä. Aloitin metsästyksen noin 6-vuotiaana mummon mukana jänismetsällä. Omat vanhempani eivät metsästäneet, joten pääsin kulkemaan mummon ja enon mukana metsällä. Heiltä olen saanut monta hyvää neuvoa ajokoiran kanssa metsästäessä. Kolmentoista vanhana luin metsästyskortin ja samana vuonna ostin ensimmäisen oman puoli-automaattihaulikon. Tällä hetkellä omistan yhden haulikon, yhden kiväärin ja yhden pienoiskiväärin. Metsästyskortin saatuani pääsin myös metästämään muutakin pienriistaa, mutta syksy painottuu edelleen jänismetsälle.

Viime kesänä kävin Lapinlahdella palkintotuomarikurssin yhden ajokoiramiehen innoittamana. Syksyllä sain sitten Kiuruvedellä Jehuajoissa viimeisen harjoittelun suoritettua onnistuneesti. Muuten syksy meni metsällä koko-



Olli, Matias ja Vares.

naisuudessaan hyvin ja joulukuun tiimoilla olin ehdolla Kiuruveden ajokoirajaostoon. Tammi-kuun alussa tulin valituksi ja siinä olen ollut sitten siitä lähtien mukana.

Lopuksi haluan kiittää Olli Uusitaloa puhtaan ajokoiran pennun lahjoittamisesta, täten pääsen viemään omaa ajokoiratoimintaa suurella askelella eteenpäin!

Vares lähti sitten Kiuruvedelle ja kaikki kuulostaa menneen hyvin. On opeteltu istumista ja muita tärkeitä perustaitoja. Matiakselle painotettiin yhteydenpidon tärkeyttä, jotta saa apuja kaikissa vastaantulevissa haasteissa pennun kanssa. Toki sitä haluaa olla jakamassa niitä mukaviakin hetkiä!



Karkelon Vares.



Karkelon Tuikku.

Astan edellisestä pentueesta kaksi vuotta sitten lähti Junnuketjuun Karkelon Tuikku Pohjanmaalle (isä: FI KVA Soipan Mosku). Ehkä tänä syksynä Tuikku starttaa jo kokeessakin!

Tässä Jannen kertomaa:

Janne Jussila:

Karkelon Tuikku täytti heinäkuussa 2 vuotta. Tässä ajassa on kerennyt tapahtua paljon. Kehitystä niin metsällä, kuin kotopuolellakin. Kesäisin käymme paljon rullaluistelemassa, että ei syksyllä olla aivan huonoimmassa kunnossa. Tuurissa Miljoonakoiranäyttelyissä Tuikulle annettiin Erittäin hyvä -arvosana ulkomuotonsa puolesta.

Metsästyspuolella on ollut paljon ylämäkiä, mutta myös niitä alamäkiä. Kaatoja on kertynyt mukavan tasaiseen tahtiin, mutta koiran itsenäinen hakeminen oli toisen syksyn pahin haaste. Mutta nyt tämäkin on saatu toimimaan niin hyvin, että meinattiin jo ajokokeisiin ilmottautua. Lisäksi talvella 2017 sain täytettyä oman haaveeni: ampua oman koiran ajoon jänis taljajousella!

Karkelon kennel toivottaa kaikille kasvateille ja omistajillekin oikein aktiivista ja menestyksekkästä tulevaa metsästyskautta!

Olli-Pekka Uusitalo
Karkelon kennel

Kuva Sirpa Simonen.



KETTUKOIRAPÄIVÄT 5.8.2017

Kankaanpää, Hakoniemen leirikeskus

Luentopäivän ohjelma alkoi 9.30 kahvitteilla ja moni innokas ajokoiraihminen olikin saapunut paikalle hyvissäajoin näkemään tuttuja ja vaihtamaan kuulumisia. Selvästi oli aistittavissa, että pian alkava metsästyskausi siinteli jo ajokoiramiesten ja -naisten mielissä. Luennoitsijoita oli pyydetty paikalle neljä, luennoimaan monipuolisesti koiranpitoon liittyvistä asioista ja kuulijoita saapui paikalle lähes 70. Jouni Vanhatalo avasi tapahtuman toivottaen kuulijat tervetulleiksi ja luovutti ensimmäisen puheenvuoron eläinlääkäri Penita Pilvelle.

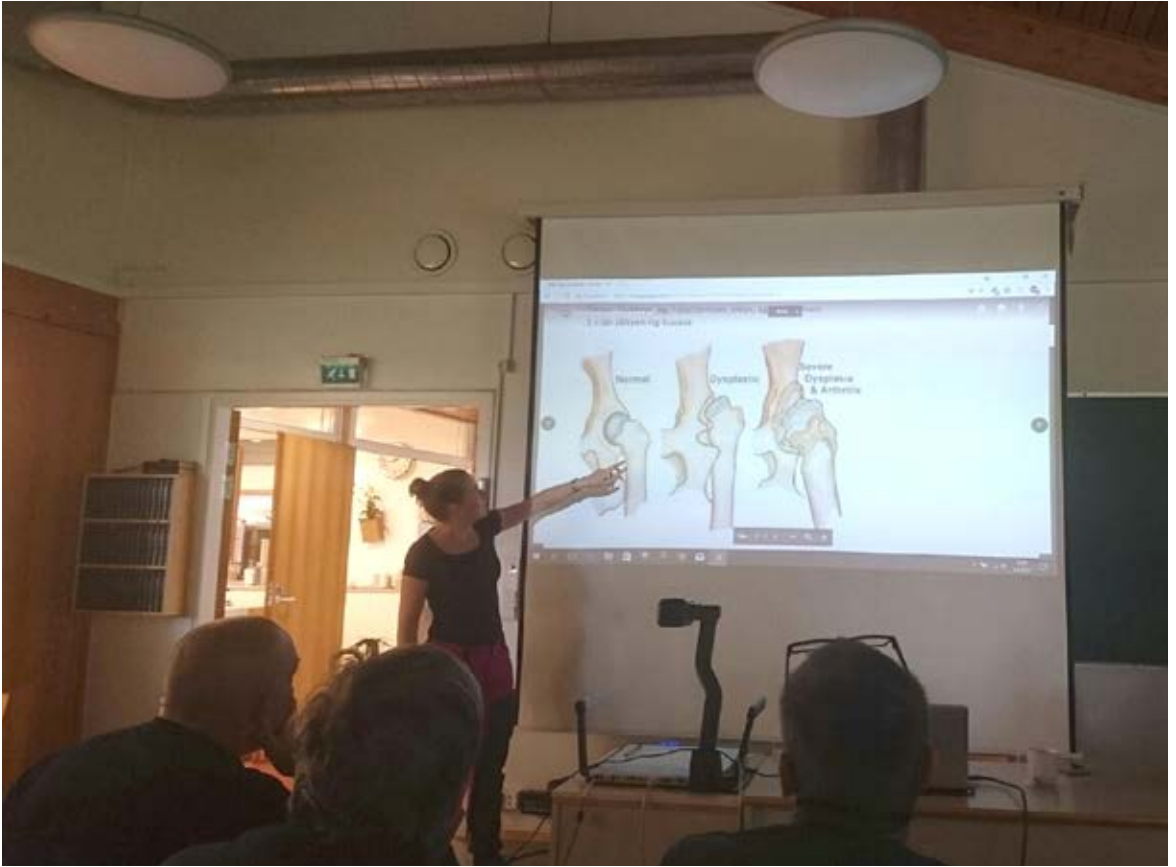
Ensimmäisen luennon aiheena oli koiran ruokinta ja kunnossapito, jotka kirvoittivatkin lukuisia kysymyksiä yleisöstä. Koska koirat joutuvat tekemään äärisuorituksia osin ääriolosuhteissa (alkukaudesta kuumuus, talvella kylmyys), on niiden oikeanlainen ruokkiminen ja juottaminen ensiarvoisen tärkeää. Vaikka koira olisi kuinka huippusukuinen, terve ja täydellisesti koulutettu,

mutta huonosti ruokittu ja/tai juotettu niin siitä ei saa parasta tehoa irti. Aina on varaa parantaa suorituksia, kun näihinkin asioihin panostaa.

Koiralla tulisi keskellä metsästyskauttakin olla sopiva lihavuusaste. Jos koira on alipainoinen, on se merkki riittämättömästä tai väärästä ruokinnasta. Penita kertoi klinikalle tuotavan erityisesti kauden alussa ja lopussa ajokoiria, jotka eivät omistajan mukaan toimi, haista, hauku, jaksaa jne. Hyvin usein nämä koirat ovat alipainoisia ja/tai kuivia eli ne eivät ole saaneet riittävästi ruokaa ja nestettä. Mitään elimellistä vaivaa niistä ei välttämättä löydy vaan tilanteen pystyy korjaamaan laittamalla nesteytys- ja ruokinta-asiat kuntoon.

Nesteytys tulisi tehdä heti suorituksen jälkeen ja ruokinta pari tuntia myöhemmin. Nesteytykseen on nykyään saatavilla monia käteviä valmisiteita, mutta jos hinta kauhistuttaa, voi ”palautusjuomaa” valmistaa myös itse. Oleellisinta onkin vain opettaa koira juomaan ja tarjota sille vettä,





jossa mausteena vaikkapa tonnikalaa tai kisanruokaa, koska tällainen maustettu vesi tekee kauppansa paljon paremmin kuin pelkkä vesi. Siihen lankaan ei pidä mennä, että ”ei se juo”, koska koiran juomattomuus on monesti nestehukan ensimmäinen oire. Koira saattaa myös tottumattomuuttaan kieltäytyä juomasta, jos sitä ei ole tankkaukseen opetettu. Siksi se on hyvä totuttaa pienestä pitäen siihen, että sille tarjotaan heti suorituksen jälkeen palautusjuomaa.

Penita kävi vielä osuutensa lopuksi läpi rokotusohjelman, sekä oikean astutusajankohdan määrittämisen. Useimminhan se ajoittuu juoksun päville 11-16, mutta huomattavia yksilöllisiä vaihteluitakin esiintyy. Progesteronimääritys on oiva apu, varsinkin, jos uros on pitkän matkan päässä. Herpes-viruksestakin puhuttiin ja sitä vastaan rokottamisen tarpeellisuudesta.

Toisen luennon piti Noora Vahvelainen aiheenaan kennelneuvonta ja OmaKoira-palvelu. Noora kertoi mitä kaikkea kennelneuvojan työ pitää sisällään. Satakunnassa toimii kolme kennelneuvojaa, jotka tekevät kenneleihin rutii-

nikäyntejä sekä kennelliiton jostain syystä pyytämiä ja kasvattajien itsensä pyytämiä käyntejä. Moni kasvattaja pyytää kennelneuvojan muuten vaan käymään ja antamaan lausunnon siitä, että kaikki on kunnossa tai sitten kasvattaja on anomassa kennelliitolta Vuolasvirta-palkintoa ja tarvitsee siksi lausunnon tiloistaan ja toiminnastaan.

Kennelneuvojan työ on vapaaehtoinen luottamustoimi ja kaikki siihen liittyvät asiat ovat ehdottoman luottamuksellisia. Kennelneuvojat auttavat monenlaisissa asioissa aina koiratilojen suunnitteluvinkeistä rekisteröintineuvoihin ja käynnistä tehdään aina kirjallinen kennelkäyntiraportti. Yleensä käynnistä sovitaan aina etukäteen, mutta tietyissä tapauksissa käynti voidaan tehdä myös ilman etukäteisilmoitusta. Yhteistyötahoja kennelneuvojalle ovat koiranomistajat ja kasvattajat, kennelpiirit, aluekouluttajat sekä eläinsuojeluviranomaiset.

Nooran toinen aihe oli sähköisen asioinnin jatkuvasti yleistyessä erittäin ajankohtainen OmaKoira-palvelu. Suurin osa pentueista rekisteröidäänkin jo omakoiran kautta. Palvelun

käyttöön kannustaa nopeuden ja helppouden lisäksi halvemmat rekisteröintimaksut, nimittäin omakoirassa alennusta saa viisi euroa per pentu. Myös sähköisen terveystutkimuslähetteen moni tilaa nykyään omakoirasta. Sekin on hieman halvempaa kuin asian hoitaminen eläinlääkäriissä ja nopeuttaa huomattavasti tuloksen kirjautumista jalostustietojärjestelmään koiran tietoihin. Lähetteen tilaaminen on nopeaa ja vaivatonta. Noora näytti yleisölle seikkaperäisesti mitä kaikkea muuta omakoirassa voi tehdä eli omistajanmuutoksia, valionarvoanomuksia, vakuutusarvolaskelmia, tilata rekisteritodistuksen kopion hävinneen tilalle, merkitä koiran kuolleeksi jne.

Seuraavaksi käsiteltiin ataksiatestin ottaminen. Sen voi teettää joko eläinlääkäriasemalla tai sitten virallisen näytteenottajan luona tai miksei myös kutsumalla näytteenottajan kotiinsa. Toisinaan järjestetään myös kimppeasteauksia SAJ:n tilaisuuksien yhteydessä, mutta jos sellaista ei ole tiedossa niin helpointa ja edullisinta on tulostaa testilomake SAJ:n kotisivuilta ja käydä näytteenottajan luona. Näytteen voi ottaa joko verestä tai poskisolunäytteenä eli pyörittelemällä pumpuli-puikkoa posken sisäpinnalla. Yleensä se otetaan poskisolunäytteenä. Vastaus tulee muutamassa päivässä ja mikäli testilomake on tulostettu SAJ:n sivuilta, menevät tulokset suoraan laboratorion ajokoirajärjestölle.

Noora kertoi vielä kennelliiton valmistelema- ta uudesta koirien terveydenhuolto-ohjelmasta, jonka on tarkoitus käynnistyä ensi vuonna. Ohjelman tarkoituksena on parantaa koiranpitoa ja koirien hyvinvointia. Ohjelma alkaa sillä, että ”omaeläinlääkäri” sekä kennelneuvoja tulevat tekemään tarkastuksen ja suunnitelman koirien olosuhteista ja terveydenhuollosta. Yhdessä kartoitetaan millä tolalla asiat ovat ja löytyisikö parannettavaa. Samalla voidaan esimerkiksi rokottaa koirat, siruttaa pennut tmv. Tehdään suunnitelma jatkoa varten ja sovitaan kontrollikäynneistä. Ohjelman tarkoitus on koirien terveystilanteen parantamisen lisäksi vähentää pentukuolemia sekä vastustaa viruksia ja sairauksia. Hankkeeseen osallistuvat kennelit saavat sertifi-kaatin, joka tulee näkyviin jalostustietojärjestelmään ja pentulistaan.

Ruokailun jälkeen puheenvuoron sai eläinlääkäri Suvi Kapiainen aiheenaan perinnöllisyys ja

terveys. Suvi puhui erityisesti luustosairauksista ja havainnollisti kuvien avulla miltä näyttävät terveet nivelet ja miltä sairaat. Suomenajokoirilla tutkituin ja todetuin luustosairaus on lonkkavika eli lonkkadysplasia. Lonkkien kehittymiseen vaikuttavat sekä perintötekijät, että ympäristötekijät. Suurin vaikutus on perintötekijöillä mutta myös ruokinnallisilla ja liikunnallisilla asioilla on merkitystä. Yliruokinta, pennun lihavuus ja liian kova treeni kasvuvaiheessa ovat asioita, jotka altistavat luusto-ongelmille. Lonkkanivelen kehityshäiriö voi pahimmillaan olla niin vakava, että reisiluun päät ovat suurimman osan aikaa poissa kuopistaan.

Suvin neuvo luusto-ongelmaisten ajokoirien omistajille oli hoitaa koiransa mahdollisimman oireettomaksi ja antaa niiden tehdä työtään niin kauan kuin ne siihen pystyvät ilman kipuja. Tarvittaessa laitetaan koira lepoon ja kipulääkekuurille, mutta kun nämä eväät eivät enää auta, on koiran aika päästä vihreämmille metsästysmaille. Suvilla oli mukanaan oma koiransa, jonka avulla hän näytti minkälaiset ovat nivelten normaalit liikeradat ja miten koiran raajoja voi muutenkin venyttää. Hän antoi lopuksi ajankohtaisia vinkkejä anaalirauhasten tyhjentämiseen ja silmäluomien puhdistamiseen heinänsiemenistä ynämuista roskista, joita varsinkin alkukaudesta saattaa koiran silmiin joutua.

Päivän viimeisin vaan ei vähäisin puhuja oli Seppo Korpela, jonka aiheena oli ajokoiria ja suurpedot. Seppo aloitti puheenvuoronsa toteamalla, että suomenajokoiraan on saatu petoverisyyttä ja kovempaa luonnetta risteyttämällä siihen aikanaan muita rotuja. Ulkomuodossa risteytykset näkyvät tänä päivänäkin valkokirjavuutena, teerenpilkkuina ja hankikyntösinä. Valitettavasti petoverisyyden sivutuotteena on saatu enemmän tai vähemmän myös sorkanajotaipumusta.

Petohommissa kannattaa kiinnittää erityisen paljon huomiota koiran turvallisuuteen. Susi- ja ilvesjahteihin Seppo suositteli ensinnäkin laittamaan koiralle vilkkuvaloin varustetun suojaliivin. Susijahtia varten koira on myös hyvä totuttaa kulkemaan jälkiliinaan kytkettynä. Liian nuorta ja kokemattonta koiraa ei pidä laittaa suurpetohommiin. Aloittaa kannattaa ketunpennuilla ja supikoirilla, jonka jälkeen haetaan iskunkestävyyttä mäyrällä. Tästä harjoitusvastuksesta koira



oppii sen, että ajettava ei välttämättä menekään aina edellä vaan saattaa ”tulla silmille”.

Varhaiskypsääkään koiraa ei siis kannata viedä suoraan suden tai karhun perään. Sudelle on saatava aikaan pakoreaktio ja koira on syytä pitää kytkettynä kunnes yksittäinen susi on liikkeellä. Karhuntaipumuskokeen on toistaiseksi suorittanut vain Väyrysen Matin Riki, pistein 85,00. Koetuloksia kaivattaisiin lisää ja Seppo rohkaisikin viemään karhusta kiinnostuneita ja sille pelaavia koiria kokeeseen. Suurpedoista tiukimmin suojeltu on ahma, joka näätäeläimenä herättää yleensä ajokoiran kiinnostuksen.

Ilveksenajokokeen vaikeutena on kokeiden kytkentä kaatolupiin. Koetoimintaa on nyt takana kaksi kautta ja koesuorituksia kertynyt 14. Kohtaamisia ajokoirien ja ilvesten välillä on puolestaan sattunut myös jäniksenajokokeissa. Yleensä sillä seurauksella, että koe on keskeytynyt ja koira lähtenyt tikattavaksi. Riistakeskukset ei treenilupaa heru vaan suhtautuminen on nuivaa. Ilves monesti kiinnostaa myös kettua ajamatonta koiraa, kun taas kovaakaan kettukoira ei välttämättä kiinnosta ilves.

Lounais-Suomen Ajokoirayhdistys ry 50 v

Lounais-Suomen Ajokoirayhdistyksellä on ilo viettää 50-vuotista taivaltaan. Juhlavuoden aikana yhdistys järjesti ryhmänäyttelyt Koski Tl:ssä toukokuussa ja vietti vuosijuhlaa Wiurilan kartanossa Salossa elokuussa.

Historiaa

1960-luku oli massamme voimakasta suomenajokoiraharrastuksen kasvun aikaa, niin se oli Varsinais-Suomessakin. Koirien rekisteröintimäärät lähes kaksinkertaistuivat ja koe- sekä näyttelykäyntimäärät kolminkertaistuivat.

Silloisen lounais-suomalaisen ajokoiraja- ja kennelmiehen Veikko Rummukaisen mielessä kyti ajatus lounaissuomalaisesta kennelyhdistyksestä.

Niinpä Veikko sai kierrellessään maakuntia ja kilpaillessaan koirillaan uutta puhtia ajatukselleen. Oli aika kutsua koolle viisi muuta lounais-suomalaista ajokoiramiestä. Esko Jokela, Eero Järvinen, Yrjö Kivelä, Timo Muurinen ja Raimo Öberg muodostivat yhdistystä valmistelevan toimikunnan.

Toimikunta alkoi suunnitella ja valmistella sääntöehdotusta sekä kokousta. Perustavaan kokoukseen 17.8.1967 oli saapunut 61 innokasta ajokoiramiestä.

Valmistelevan toimikunnan puheenjohtaja Veikko Rummukainen sai kunnian ja ilon pitää kokouksen avajaispuheen. Kokouksen puheenjohtajana toimi Reino Lehtonen ja sihteerinä Raimo Öberg. Heidän johdollaan yhdistykselle vahvistettiin valmistavan toimikunnan ehdotuksen pohjalta säännöt sekä valittiin yhdistykselle ensimmäinen johtokunta: puheenjohtaja Veik-



Yhdistyksen vuosijuhlaa vietettiin 5.8.2017 historiallisessa miljöössä Salossa Wiurilan kartanossa. Juhlavieraita oli paikalle saapunut 120. Perustajajäseniäkin paikalla oli yhdeksän. Juhlaan oli kutsuttu myös metsästysyhdistysten edustajia.

ko Rummukainen (Turku) ja jäseninä Veikko Tähkävuori (Mynämäki), Esko Lehti (Koski Tl), Pentti Holmberg (Sauvo), Esko Lehti (Perniö), Paavo Pajula (Turku), Yrjö Turkki (Laitila), Timo Muurinen (Käyrä) ja Paavo Toivonen (Riihikoski).

Kaikki paikalla olleet ajokoiramiehet liittyivät uuteen yhdistykseen jäseniksi.

Marraskuun 14. päivänä 1967 lähti puheenjohtaja Veikko Rummukaisen allekirjoittama ilmoitus yhdistysrekisteriin liitteineen. Mukaan toimitettiin myös asiakirja, jonka olivat allekirjoittaneet uuden hallituksen kaikki jäsenet. Joulukuun 13. päivänä 1967 hyväksyi oikeusministeriö yhdistyksen virallisesti merkittäväksi yhdistysrekisteriin. Suomen Ajokoirajärjestöön yhdistys liittyi 30.1.1968, Lounais-Suomen kennelpiiriin 22.2.1968 ja Suomen Kennelliittoon 1.4.1968.

Koetoiminta

Alueellamme on pidetty v. 1963 lähtien jäniksenajossa piirinmestaruuskokeita, jotka aluksi järjesti Lounais-Suomen kennelkerho. Yhdistyksemme sai jäniksenajo- piirinmestaruuskokeet järjestettäväkseen ensimmäisenä täytenä toimintavuotenaan 1968. Tästä lähtien yhdistys on vas-

tannut lähes poikkeuksetta jäniksenajopiirinmestaruuskokeiden järjestämisestä. Pm-kokeiden ja niiden karsintakokeiden sääntöjä on muokattu vuosien varrella aina tilanteen ja tarpeen mukaan.

Lounais-Suomen ajokoirayhdistys on vastaanottanut Kilpa-ottelun järjestelyistä kolme kertaa. Ensimmäinen Kilpa pidettiin vuonna 1970 Paimiossa. Vuoden 1990 Kilpa järjestettiin samassa paikassa. Viimeisin Kilpa-ottelu järjestettiin vuonna 2006 Paraisilla.

Ketunajokokeet tulivat mukaan yhdistyksen toimintaan 80-luvun lopulla.

Ensimmäiset ketunajokokeet järjesti Mynämäen Erä 1988.

Vuonna 2004 ketunajon piirinmestaruuskokeiden järjestämisvastuu siirtyi ajokoirayhdistykselle.

Kettukilvan yhdistys järjesti ensimmäisen kerran vuonna 2000 Paimiossa. Toisen kerran kettukilpa järjestettiin vuonna 2012 Kaarinassa.

Viimevuosina on aloitettu myös ilveksenajokokeiden järjestäminen.

Yhdistyksen muu toiminta

Yhdistyksen sisäinen tiedotustoiminta alkoi varsinaisesti v. 1977, jolloin yhdistyksen tiedotuslehteä alettiin julkaista. Alkuun jäsenkirjeitä toimi-



Perustajajäsenet.

tettiin vain postitse, nykyisin on käytössä myös sähköistä tiedottamista. Yhdistyksen kotisivut perustettiin ensimmäisten ajokoirayhdistysten joukossa 2001. Nykyinen jäsenmäärä on noin parisataa jäsentä. Jäsenmäärä on ollut viime vuosina lievässä laskusuunnassa.

Yhdistys on järjestänyt monia koiranäyttelyitä. Ensimmäinen oma näyttely järjestettiin Uudessa-kaupungissa v.1969 metsästyskoirarodulle. Näyttelyitä on järjestetty myös yhteistyössä näyttelyalliianssien, SAJ:n ja paikallisten metsästysseurojen kanssa.

Harrastus muuttuu

Lounais-Suomen Ajokoirayhdistyksessä toimitaan edelleen aktiivisesti. Ajokokeita ja koiranäyttelyitä järjestetään aktiivisesti.

Ajokoiraharrastus on kuitenkin vähentynyt johtuen mm. riistakantojen muutoksista. Metsästysharrastus on suuntautunut voimakkaammin pieniin hirvieläimiin. Metsäjäniksen kanta on heikko eikä kestä metsästystä laajalla alueella Etelä-Suomessa. Susia ja muita petoja on myös runsaasti parhailta metsäsäisillä alueillamme.

Toisaalta pedot ovat tuoneet uusia käyttömahdollisuuksia suomenajokoiralle, taitaa olla jo niin, että meidän alueellamme ilveksen metsästyksen käytetään koiraa enemmän kuin metsäjäniksen varsinaiseen metsästämiseen.

Juhlavuoden viettoa

Juhlanäyttelyt järjestettiin toukokuussa Koski TL:ssä Nuortentuvan kentällä. Sää suosi ja aurinko lämmitti näyttelyväkeä. Koiria ilmoitettiin mukavasti yli 500. Suuri koiramäärä aiheutti harmaita hiuksia toimikunnalle; Nuortentuvan kenttä soveltuu hyvin koiranäyttelyiden pitämiseen, mutta näin suuren koiramäärän pelättiin saavan aikaan parkkiongelmia. Ongelmat kuitenkin vältettiin; kiitos siitä kuuluu yhdistyksen aktiiviselle talkooporukalle! Mukana näyttelyissä oli FCI:n ryhmät 4/5 & 6/8. Matti Palojärvellä oli kunnia arvostella ajavat koirat. Suomenajokoiria näyttelyssä oli 26.

Yhdistyksen vuosijuhlaa vietettiin 5.8.2017 historiallisessa miljöössä Salossa Wiurilan kartanossa. Juhlavieraita oli paikalle saapunut 120. Perustajajäseniäkin paikalla oli yhdeksän. Juhlaan oli kutsuttu myös metsästysyhdistysten edustajia.

Avajaispuheen piti yhdistyksen puheenjohtaja Rauno Elo. Puheessaan Elo kiitti metsästysseuroja, jotka ovat vuosikymmenien aikana suhtautuneet harrastukseemme ja koetoimintaan myötämielisesti. Hän toivoi, että hyvä yhteistyö ja myötämielinen suhtautuminen koetoimintaa kohtaan jatkuu tulevaisuudessakin. Näin turvataan hyvä ajokoeharrastus.

Yhdistyksen historiikin esitteli yhdistyksen nykyinen sihteeri Esa Ojanen. Juhlassa palkittiin myös yhdistyksen toimintaan aktiivisesti osallistuneita henkilöitä, sekä jaettiin VS kennelpiirin myöntämiä ansiomerkkejä.



RUOTSALAISTEN KOIRANRUOKIEN TUUKUMYYNTI!

Haemme jälleenmyyjiä
ympäri Suomen!



Tilaukset osoitteesta
butik.hundochjakt.se



Ruotsalainen tiivis ja toimiva koirankopin luukku

Itsestään sulkeutuvaa koiranluukku valmistetaan kahta eri kokoa. Kumpaankin mallia löytyy plexi ikkunalla tai ilman. Pienempi luukku on suunniteltu koiralle, jonka säkäkorkeus on alle 55 cm ja isompi luukku tätä isommille koirille.



**BAS
PREMIUM**

**LAMB
& RIS PLUS**

**SUPER
PREMIUM**

Nordic DeLight kuivamuonat



**KUIVAMUONAT JA
PAKASTETUT
TÄYSRAVINNOT**



HUND & JAKT GROSSIST AB

KRANVÄGEN 1, HAPARANDA • P. +46 922-616 95, +46 70-654 96 05 • WWW.HUNDOCHJAKT.SE

ULKOMUOTOTOIMIKUNNALTA 5.7.2017 arvostelukokeet Laihialla

Ajokoiraharrastajat voivat olla tyytyväisiä nykytilanteeseen, jossa SAJ:n arvostelukokeisiin on suorastaan tungosta! Jokisaloon Hovissa Laihialla järjestettiin tänä vuonna kaksi arvostelukoetta suomenajokoiralle ja venäjänajokoiralle, siis yhteensä neljä koetta yhden päivän aikana. Kokeuksesta otettiin myös oppia ja tulevaisuudessa koetilaisuuksien määrä rajoitetaan kahteen, jo pelkästään koekoirien ja heidän omistajiensa puolesta. Koko järjestelyporukka on aika kovilla noin pitkässä päivässä, joskin kaikki sujui kellontarkasti Aulin tekemän aikataulun mukaisesti. Koetta vastaanotti SAJ:n puolesta Jari Fors ja Hannu Talvi, Auli Haapiainen-Liikanen toimi Suomen Kennelliiton valvojana, mutta samalla myös vastasi käytännön järjestelyistä SAJ:n ulkomuototoimikunnan sihteerinä. Valvojan päivä alkoikin jo edellisenä iltana, kun ajelin Jokisaloon Hovia kohden ja Sakari Potilta saamani koodin avulla linnoittauduin yöksi makuupussiini Hovin yläkertaan.

Aamu alkoi toimikunnan kokouksella ja siitä sujuvasti itse arvostelukokeeseen. Jälleen kerran

esitän nöyrimmät kiitokseni niille hienoille ja asialle omistautuneille koiraihmisille, jotka jaksavat tuoda koiransa koearvosteltavaksi. Ilman teitä tämä ei onnistuisi! Oli myös mukava kuulla, että venäjänajokoiraharrastajat olivat järjestäneet oman epävirallisen rotukavalkadin aikaisemmin keväällä ja sinne oli kutsuttu rodusta kiinnostuneita tuomarikokelaita. Hienoa oma-aloitteisuutta. Itse SAJ:n arvostelukokeeseen oli ilmoittautunut 7 kokeilasta suomenajokoiralle ja 6 kokeilasta venäjänajokoiralle. Kokeessa on sekä kirjallinen arvostelukoeosio, että suullinen osio, jolla pyritään antamaan kokelaalle kosketuspintaa myös yleisölle ääneen arvostelemisesta. Suomenajokoirien arvostelukoeosion läpäisivät Kimmo Mustonen, Tiina Taulos, Katja Partanen sekä Tiina Eskelinen. Heidän koekeskiarvonsa oli yhdeksän pintaan, joka on jo kiitettävää tasoa. Venäjänajokoirien arvosteluoikeudet saivat Kimmo Mustonen, Tiina Taulos, Katja Partanen, Tiina Eskelinen, Marianne Holm sekä Maija Lehtonen. Onnittelut heille kaikille ja toivottavasti saamme lukea heidän esittelynsä tulevissa ajokoiramies-





lehdissä ja nauttia hyvistä arvosteluista näyttelyissä.

23.8.2017 Onko tasapaino kaikki kaikessa?

1st International FCI congress for show judges "It's all about balance" 23.8.2017 – eli Euroopan Voittaja näyttelyn yhteydessä Kiovassa, Ukrainassa järjestettiin myös kautta aikojen ensimmäinen FCI:n ulkomuototuomareille järjestetty yhteinen seminaari otsikolla "It's all about balance". Olin itse ehtinyt jo ilmoittaa dunkerinajokoiran EUV-näyttelyyn, joten venyin matkaani parilla päivällä osallistuakseni (ihan omalla kustannuksella) tuohon seminaariin. Itse EUV näyttely oli hyvin järjestetty, mutta pettymyksekseni siellä ei ollut yhtäkään suomenajokoira esillä. Jos olisin tuonkin arvannut, niin toki olisin sellaisenkin mukaan ottanut. Nyt oli tyytyminen norjalaiseen

Euroopan Voittajaan. Itse seminaariin osallistui noin 130 tuomaria ja heidän joukossaan seitsemän suomalaista. Yksi esiin nousseista aiheista oli mm se, että pitääkö metsästyskoiria arvosteluvalla tuomarilla olla myös käytännön kokemusta oman alansa kokeista/metsästyksestä. Kysymys tuli lähinnä spanielipuolelta, mutta se laajeni nopeasti koskemaan muitakin käyttörotuja. Suomekseen lähdetään ajatuksesta, että tuomarin on ymmärrettävä rodun käyttötarkoitus, joten on luonnollista tutustua myös koemuotoihin. Meillä ulkomuototuomari on normaali näky alan kokeissa – ja myös alan harrastajana. Näin ei ole kaikkialla, jo siitäkin syystä, että metsästys ei ole kaikkien ulottuvilla joka maassa. Tässä yksi niistä syistä miksi SAJ kehottaa käyttämään suomalaisia/pohjoismaisia ulkomuototuomareita edustamallaan roduilla.

Seminaarissa keskusteltiin monista muistakin mieltä askarruttavista aiheista ja täytyy sanoa, että Suomen Kennelliitto ja suomalaiset rotujärjestöt ovat pitkällä muita edellä mitä tulee tuomarikoulutukseen. Myös SAJ panostaa tuomarikoulutukseen, niin laajentaviin kuin uusiin kokelaisiin- ja hyvä niin! Panostus tuottaa tulosta monella taholla, uusia tuomareita näyttelykehiin, parempaa yleistietämystä ajokoiraharrastuksesta ja joskus jopa uuden ajokoiraharrastajan. Olen monesti yllätynyt kuinka kiinnostuneita kuulijat ovat esimerkiksi siitä, mitä ajokokeessa tehdään ja miten ajokoiralla metsästetään. Olen järjestänyt pari käytännön elämystä myös briteille, joilla on enemmän kokemusta ajuemetsästyksestä – heistä tämä yksi mies, yksi ase ja yksi koira – käytäntö on "exotic". Siispä eksoottista syksyä ajokoiraväelle!



Myrtti MEJÄ kokeessa

MEJÄ = Metsästyskoirien jäljestyskoe

MEJÄ-kokeen tarkoitus on testata koiran kykyä jäljestää haavoittunutta riistaeläintä. Koejäljellä pyritään keinotekoisesti matkimaan haavoittuneen hirvieläimen kulkua. <https://www.kennelliitto.fi/koira-harrastukset/kokeet-ja-kilpailut/jaljestamiskokeet/metsastyskoirien-jaljestamiskoe-meja>

Harrastuksena MEJÄ tarjoaa ohjaajallekin runsaasti ulkoilua erilaisissa, jopa hankalissakin maastoissa, mutta ennen kaikkea se on koiralle mielekästä tekemistä metsästyskauden ulkopuolella. Samalla saa tuntumaa mitä oikea haavakon jäljestäminen on. Jesse itse kertoo oppineensa koirasta uusia asioita harrastuksen myötä.

Jessen ja Myrtin MEJÄn aloitus tapahtui vuosi sitten kesäkuussa. Ilmoitin Myrtin vain tavallaan vitsinä ensimmäiseen MEJÄ kilpailuun avoluokkaan ilman harjoittelua. Koe touhut olivat mukavia ja olemme käyneet seitsemässä kokeessa. Päätin osallistua Myrtin kanssa myös Kymenläänin MEJÄ piirimestaruus kilpailuun tänä vuonna, kun siihen tarjoutui tilaisuus. Myrtti on ensimmäinen suomenajokoira, joka on osallistunut MEJÄ PM- kisoihin, tietää Jesse.

Mutta mikäs koira tämä Myrtti on? Myrtti saapui kodinvaihtajana minun omistukseeni kaverin vinkkaamana vuonna 2015. Muistan Myrtin hakupäivän kuin eilisen. Kädet hikoili, päässäni pyöri vain ajatus: kuinka tulen toimeen ajokoiran kanssa kun se on jo aikuinen enkä ole ajokoiraa aikaisemmin omistanut. On eri asia harrastaa koirien kanssa metsästystä, kun eivät ole omia, nyt minulle tulisi oma suomenajokoira. Myrtti tuli sitten taloon ja yhteiselo alkoi. Aluksi Myrtti



Kuvassa Jesse Suikkanen, yrittäjä Joutsenosta sekä Myrtti jänistä ajava suomenajokoira, joka harrastaa MEJÄilyä vapaa-aikana Jessen kanssa.

hiukan arasteli, mutta positiivisten yhteisten tekemisten kautta Myrtti oppi luottamaan minuun. Tuli sitten sekin päivä, kun laskimme kaverin kanssa Myrtin jäniksen ajoon ja loppujen lopuksi istuimme kaverin kanssa auton takakontilla naapuriseuran puolella, kun Myrtti ei antanut kiinni ja ajo vain jatkui kauniilla suomenajokoiran äänellä. Silloin mietin: Tätäkö se sitten on?

HALLITUS TIEDOTTAA:

Hallituksen kokous 9.8.2017 tiedotuksia **Ylituomarien erikoistumiskurssi järjestettiin** **29.-30.7.2017 Kuopiossa**

Uusi kokelaita valmistui 15 AJOK-puolelle ja 11 KEAJ-puolelle.

AJOK: Eskola Pekka, Forsell Mikko, Hynönen Petri, Kronholm Magnus, Krouvi Toni, Lehti Petteri, Leppänen Kari, Mansikka Riku, Ritoluoma Jussi, Styf Kristian, Takkinen Jukka, Ylönen Ida, Laakso Kari, Lätti Janne, Lempinen Jouko.

KEAJ: Keronen Jussi, Kiiski Timo, Korpela Janne, Lahtinen Petri, Lappalainen Mikko, Laukkanen Juha, Majanen Rainer, Ohtamaa Heikki, Peltola Juha, Toivanen Jukka, Korhonen Jukka.

Ylituomarikokelaiden harjoittelujen suorittamisen koekauden kokeessa

KEAJ-puolella hyväksytään harjoittelut kahdessa yleisessä kokeessa tai yksi yleisessä kokeessa ja kolmessa koekauden kokeessa. AJOK-puolella hyväksytään kaksi harjoittelua yleisessä kokeessa.

Jatkokoulutusvaatimus piirikouluttajilla

Piirikouluttajien osallistuminen neuvottelupäiville hyväksytään ylituomarijatkokoulutukseksi.

5.7.2017 Laihialla järjestettiin ulkomuototuomarien koearvostelutilaisuus

Uudet arvostelu oikeudet suomenajokoiralle saivat Kimmo Mustonen, Tiina Taulos, Katja Partanen ja Tiina Eskelinen. Venäjänajokoirien arvostelu oikeudet saivat Kimmo Mustonen, Tiina Taulos, Katja Partanen, Tiina Eskelinen, Marianne Holm ja Maija Lehtonen.

Ulkomuototuomareiden neuvottelutilaisuus on suunnitteilla 24.-25.2.2019 Kuopiossa.

- Suomen Kennelliiton edustajien nykyinen toimikausi FCI:n vapaaehtoisissa toimikunnissa päättyy vuoden loppuun mennessä ja Suomen Kennelliiton hallitus nimittää uudet/jatkavat edustajat saamiensa ehdotusten perusteella. Kennelliiton hallitus pyytää nimeämään ehdokkaan FCI:n Ajavien koirien toimikuntaan (nykyinen Kaj Westerback). Hallitus päätti, että esitetään Kaj Westerback edelleen.

- Myönnettiin 87. tähtivalion arvo: FI KVA & MVA EE & LT MVA Puskajussin Jesse FI33475/12B om. Joni Miilumäki, Nurmo.

Koira on siis Ruunajoen Myrtti ikää 5 vuotta. Omistaja Jesse Suikkanen. Metsästyskaudella Myrtti ajelee jäniksiä ja saalistakin on Myrtille saatu. MEJÄn lisäksi metsästyskauden ulkopuolella käymme pyörälenkeillä. Jesse voi suositella MEJÄilyä omien kokemuksen perusteella.

Minun ja Myrтин PM-kilpailua.

Kokoontuminen oli Onkamaan erämajalla 3.9.2017. Ylituomarina toimi Petri Pelkonen Heinolasta. Kokeeseen osallistui viisi piirin parasta koiraa, jotka oli laskettu kahden parhaimman koetuloksen keskiarvolla sekä mukana oli viimevuoden piirinmestari. Myrтин koejäljestä olivat kiinnostuneet myös paikallinen riista. Jänikset olivat hyppineet koejäljellä ja tuoksut häiritsivät kovasti Myrтин työskentelyä ja sijoitus oli 6.

Mistään hinnasta en luopuisi Myrtistä, joka on tuonut elämäni paljon enemmän mitä edes uskalsin odottaa, Jesse toteaa lopuksi kiinteästi Myrttiä katsoen.



Kuva: S. P. Suikkanen



"koirat kehuu kennel rehkuu"

Huolehdi lemmikkisi terveydestä ja ruoki sitä tuoreilla ja puhtailla suomalaisilla tuotteilla!

Pakasteliha ja -luutuotteemme ovat suomalaisia!

Tuotteet ja hinnat 1.10.2017:

Viimeisimmät hintatiedot löydät helposti: www.kennelrehu.fi

Sis. Alv 14%  <https://www.facebook.com/kennelrehuoy>

5 ja 10 kg:n laatikoissa tuotteet ovat pakattu 500-600 g annospakkauksiin

JAUHELIHA (possu-nauta) Monipuolinen lihatuote, koirasi perusravinto
5 kg 10 € 10 kg 18 €

RIISI- JAUHELIHA-SEOS kypsä riisi - raaka jauheliha
5 kg 10 € 10 kg 18 €

NAUDAN MAHA jauhettuna
5 kg 11 € 10 kg 20 €

JAUHELIHA (sika-nauta)
20 kg (10*2kg) 30 €

BROILERIN SIVET
8,5 kg 25 € 15 kg 42 €

Tilaukset:
Suosittelemme tilauksen jättämistä toimitusta edeltävällä viikolla.

PUURON VALMISTUKSEEN

RIISI, ruskea 10 kg 17 €

LIHAINEN RASVA (possu-nauta)
4,5 kg 8 € 9 kg 13 €

BROILERIN KAULARANKA n. 10 kg 23 €

ROUHITTU OHRA 5 kg 8 €

PUURO-JAUHELIHASEOS Kypsä puuro-raaka jauheliha
5 kg 10,50 € 10 kg 20 €

KALKKUNAN KAULAT n. 15 kg 40 €

HIRSSI 5 kg 14 €

TATTARI 5 kg 14 €

Maksalaatikko	5 kg 10 € 10 kg 18 €
Maksa jauhettu (nauta ja possu).....	5 kg 10 €
Torvet jauhettu (possu)	5 kg 10 € 10 kg 18 €
Nautajauheliha.....	5 kg 12 € 10 kg 22 €
Potkaluut (nauta)	5 kg 6 €
Rustoluut (nauta)	5 kg 10 €
Rustot (nauta)	5 kg 11 €
Luumurske (nauta ja possu)	5 kg 10 €
Sydänjauheliha, possu	5 kg 18 € 10 kg 32 €
Sydän possu, kokonainen	4,5 kg 18 €
Sydänjauheliha, nauta	5 kg 18 €
Pentujauheliha, nauta.....	5 kg 14 € 10 kg 26 €
Pentujauheliha, possu.....	5 kg 13 € 10 kg 24 €
Possu jauhettu, raaka	5 kg 11 € 10 kg 20 €
Lohi jauhettu, raaka	5 kg 9 € 10 kg 16 €
Lohi jauhettu, kypsä	5 kg 14 €
Lohiöljy	0,9 kg 7 € 2,5 kg 15 €
Kalkkuna jauhettu, raaka	5 kg 15 € 10 kg 29 €
Broilerjauheliha, raaka (sis.luut).....	5 kg 15 € 10 kg 26 €
Broilerjauheliha, kypsä	5 kg 15 € 10 kg 29 €
Hevosien luut	5 kg 9 €
Kasvisose.....	6 kg 19 €
Kana-kasvisnugetti.....	5 kg 20 €
Haima	2 kg 17 € 5 kg 37,50 €
Porojauheliha (sis.luut)	9 kg 35 €
Broilerin sydän, kokonainen.....	5 kg 25 €

Kalkkunan koipi, luulla..... 8 kg 23 €

KUIVARUOKATUOTTEET

JAHTI & VAHTI Extra Energia	15 kg 34 €
JAHTI & VAHTI Energia	15 kg 31 €
JAHTI & VAHTI Kana ja Riisi	4 kg 14 € 15 kg 34 €
JAHTI & VAHTI Kevyt	15 kg 29 €
JAHTI & VAHTI Junior.....	15 kg 34 €
JAHTI & VAHTI Pentu	10 kg 34 €
JAHTI & VAHTI Lammas ja Riisi	10 kg 26 €
NERO GOLD peura-peruna	12 kg 45 €
Dagsmark HÄME.....	2 kg 14 € 10 kg 45 €
HAU-HAU säilykepurkit 5 makuvaihtoehtoa kana-, kalkkuna-, liha- ja lammassiiri sekä herkkuyhtelö.....	12 prk 15 €
LULU Cocktail kissan kuivamuona	4 kg 8,50 €
Kalkkiseos	1 kg 6 € 3 kg 14 €
Merilevä	800 g 7 €
Pellava-Musti öljy.....	1/2 litraa 6 € 1 litra 10 €
Nutrolin ravintoöljy iho&turkki..	275 ml 18 € 1 litra 50 €
Kuivattu naudan keuhko	200 g 4,50 €
Possun korvat	400 g 10,50 €
Valkosipuliruouhe	600 g 7 €
Porkkanaruouhe.....	500 g 7 €

TILAUKSET: 05-3431031 tai www.kennelrehu.fi

EVIRA:n valvoma tuotantolaitos | FIP3-055/761/2004

**Kennel-Rehu Oy, Teollisuuskuja 7, 49220 Siltakylä Pyhtää
TEHTAANMYYMÄLÄ: 044-7750202 MA-PE 8-17 LA 10-14**

Pohjanmaan Erä- ja Puutarhamessut 29.-30.4.2017



SAJ:n osasto ennen vieraita.

Passipolun Salama hyvin
rodunomaisen rauhallisesti
seuraa messuyleisön liikkeitä
sunnuntaina !



Kilvan tukinäyttelyissä suomenajokoira pääosassa



Lauantain voittajat ROP ja VSP (kuva Riina Luoma) ja BIS1 (kuva Marko Ketoja).

Etelä-Pohjanmaan Ajokoirakerho järjesti 12.-13.8. kaksi näyttelyä, joissa suomenajokoira esiintyi pääosassa.

Kumpaisenakin näyttelypäivänä Best In Show-kehässä parhaaksi valittiin suomenajokoira. Ensimmäisenä päivänä muotovalionarttu Piernamäen Pito oli paras ja sunnuntaina paras oli Risskogens Make.

Pito on tervajokisen mestarikasvattaja Tarmo Niemistön oma kasvatti. Tarmo myös esitti Pidon. Maken puolestaan omistaa Mikko Virtanen Seinäjoelta. Sen kasvattaja on Erkki Alavainio Yttermarkista. Maken esitti Marja Kuivas Seinäjoelta. Erikoista molemmissa koirissa on se, että ne ovat nuoria rotunsa edustajia. Pitolle ikää on juhannuksena tullut kaksi vuotta. Makelle toukokuussa täyttyi vuosi.

Molempina päivinä näyttelyn parhaan valinnan suoritti Paavo Mattila, joka totesi Pidon olevan parhaita näkemistään suomenajokoirista, se on paljon sanottu.

Ensimmäisenä päivänä SAJ:n kiintiöstä menevässä näyttelyssä FCI:n ryhmistä olivat 3/10 ja 5/6. Toisena päivänä ryhmät olivat 3/8 ja 5/6. Kaikkiaan esitettäviä koiria oli 950. Kun lukuun lasketaan rotujärjestön päänäyttelyn koiramäärä, niin kaikkiaan E-P:n Ajokoirakerhon järjestämissä näyttelyissä on



vierailtut 1100 koiraa, sanoi kilpatoimikunnan puheenjohtaja Jari Siltala.

Vireä ja aikaansaava E-P:n Ajokoirakerho on saanut järjestettäväkseen 11.-12.11.2017 Isossakyrössä pidettävän suomenajokoirien 77. Kilvan.

Sunnuntain BIS1 (kuva Marko Ketoja).



Rajan Kilpa 2017

Historian kolmas Rajan Kilpa pidettiin Kuhmon rajapitäjässä kuivissa olosuhteissa. Ajettavia maastossa mukavasti, mutt-a ne olivat haluttomia juoksemaan, monella koiralla kohtuuttomia häiriöitä. Kokeen järjestäjänä toimii Kuhmon Metsästys -ja Ampumaseura. Ylituomarina Joni Heikura ja puuhamiehinä Jouni Huovinen & Reijo Heikura yhdessä paikallisten rajamiesten kanssa. Kokeeseen osallistui 6 koiraa jotka edustivat neljää eri rotua. Kokeen aikana keskusteltiin josko ensi vuonna kisattaisiin yhdessä muiden virkakuntien kanssa..?

Rajankilpa ottelutoimikunta kiittää tuomareita ja maanomistajia/ metsästysseuroja sekä kokeen sponsoreita:

Ase ja Optiikkahuolto Hannu Korhonen, Kajaani
LähiTapiola, Kajaani
Motonet, Kajaani
Kajaanin Pienkone
HT-Erä, Sotkamo
Erkki Tuhkanen, Sotkamo
Pääkkönen & Piirainen, Kuhmo

Tmi Jukka Lehto, Kuhmo
Kuhmon Raskaskone
S-Market, Kuhmo
Kaikuvan Kennel, Kuhmo

Tulokset:

1. Ruskapolun Unna 68,63p (beaj1), eestinajokoira, om. Markku Törrö, Kajaani, Rajavartiolaitoksen esikunta
2. Havukkakallion Humu 63,86p. (Ajok2) , suomenajokoira, om. Raimo Hämäläinen, Ilomantsi, Pohjois-Karjalan rajavartiosto
3. Mettäjuntin Auvo 56,79p (Ajok3), suomenajokoira, om. Teemu Väyrynen & Kirsi Nurminen, Haapajärvi, Kainuun rajavartiosto
4. Marein Garnovkan 43,17p (Ajok0) venäjänajokoira , om Timo Keinonen, Kontiolahti, Raja -merivartiokoulu
5. Jahtiparin Töhö 35,29p (Ajok0), suomenajokoira, om. Jouni & Emma & Reijo Remes, Sotkamo, Kainuun rajavartiosto
6. Tervapekan Ruuti 16,63p. (Beaj0), Beagle, om. Jukka Parviainen, Tohmajärvi, Pohjois-Karjalan rajavartiosto

Hallinto yksiköiden välisen kiertopokaalin vei RVLE/RMVK:n yhdistelmä joukkue Unna & Garnovkan.



Keminmaan PM-koe

Lapin Kennelpiirin mestaruusajokoe

SAJ:n alaisille roduille

Kokeen maastot sijaitsivat Tervolan, Keminmaan ja Simon kunnan alueilla. Suuret kiitokset kuuluvat maastoja luovuttaneille paikkakuntien metsäystyöseuroille.

Haku ja ajokeli ei ollut paras mahdollinen lehtien lähdön ja jänisten jurouden vuoksi. Olosuhteet huomioiden koetulokset olivat varsin tyydyttävät, sillä kokeeseen osallistuneista 16 suomenajokoirasta viisi saavutti ykköspalkintoon, kolme kakkospalkintoon ja kaksi kolmospalkintoon oikeuttavaa tulosta. Viisi koiraa jäi nollatulokselle ja yksi joutui luopumaan.

Ylituomarin tehtävän hoiti Taisto Martimo Simosta ja koesihteerin Sari Hellman Kemistä. Järjestelyt olivat Kemin Kennelkerhon puheenjohtajan Matti Vinbladin harteilla huollon osalta ja koetoimikunnan puheenjohtajana ja ylituomarin kuljettajana toimi Markku Tervonen. Pohjan lohkokoon Kuusamoon pääsevät tulosten perusteella Ruskametsän Vili, Haavankannon Hellu ja Jahti-Kallen Manta. Pässikokeeseen Kainuuseen matkustaa Patopojan Sara.

Tulokset:

1. Ruskametsän Vili
om. Eveliina Jaako Kemi 89,75 p.
2. Haavankannon Hellu
om. Lauri Majasuo Kemijärvi 80,04 p.
3. Jahti-Kallen Manta
om. Mikko Kaaretkoski Rovaniemi 79,67 p.
4. Patopojan Sara
om. Reijo Hiekkänen Tornio 76,88 p.
5. Luolavaaran Opi
om. Tuomo Alapuranen Pello 75,08 p.
6. Meripojan Jura
om. Kimmo Siuruainen Rovaniemi 73,13 p.
7. Perämeren Pisara
om. Jukka Ojanen Tornio 66,83 p.
8. Loukonpuro Kosti
om. Jukka Siponen Tornio 66,79 p.
9. Meripojan Sulo
om. M.T.S. Tytärniemi Kemi 58,00 p.
10. Patopojan Mortti
om. Hannu Kärhä Tornio 55,17 p.

11. Perämeren Poju
om. Heikki Vihanta Rovaniemi 41,46 p.
12. Sulosoinnun Ässä
om. Markku Mattila, Pertti Laurila Kemi 33,04 p.
13. Alapörkän Isku
om. Kauko Kantola Kemijärvi 29,67 p.
14. Hakatien Ali
om. Ville Alatalo Tervola 03,00 p.
15. Syysaamun Mierka
om. Johanna Isaksson Rovaniemi 02,50 p.
- Lehtirinteen Poku
om. Liisa Kämäräinen Tornio luopui



Tuulin viemää

Teksti perustuu tositapahtumiin

Pohjoinen on puhunut koko alkuviikon, lunta tuiskunnut vaakatasossa kuin turkin hihasta. Eilen aamusta lopulta selkeni. Illalla taivaan kansi täyttyi miljoonista tähdistä ja pakkanen tiukensi ripeästi pihtejään.

Uusi, puhtaan valkoinen puuteri pehmentää mukavasti ympäröivän tienoon ääri viivoja pysäköidessäni auton metsätien lenkkiin. Työntäydyn ulos ja katson aamuun. Kelmeä kuu sinnittelee vielä kuusten latvojen tasalla, mutta päivää lupaa va kajo on jo vaalentanut idän puolen. Puran rivakasti varusteet autosta, päästän nuoren ajokoirani Tuulin hihnassa ulos ja valmistaudun saman tien taipaleelle.

Löysään koiran heti irti ja se katoaakin viivyttelemättä taimettuneeseen hakkuuaukkoon. Väännän repun selkään ja kuntoilumielessä lähdän paarustamaan lumikengillä umpista samaan suuntaan. Lumen paljous ei näytä Tuulia ainaakaan vielä hidastavan, mutta sen isännälle hangen paksuus tarjoaa 'jo hyvinkin haastavaa aamuvoimistelua. Huppuroin läpi laajan kuusinäreikön, kompastelen raivuupuihin, ehdin uida kinoksissa itseni hikeen ennen selviytymistäni murrokosta. Lopulta pääsen vartevaankametsään. Etenen sitä noudatellen jonkin matkaa ja alan laskeutua Tervaojan loivapiirteeseen notkoon. Matkan teko muuttuu helpommaksi, mielikseni jo vaellan väljän puupilariston keskellä. Kuljen kohti Isosuota, jonka repaleisia reunoja noudatellen mutkittelee luoteen suuntaan vievä tie.

Kulkiessani seurailen puhelimestani Tuulin edesottamuksia, gepsikartalta näen tarkoin missä se liikkuu. Koira on ajautunut yli Tervaojan ja häärää parhaillaan muutaman sadan metrin päässä Eskolan viidassa. Tytöllä lienee jo jälkien käryt nenässään, koskapa näyttää juuttuneen melko pienelle alueelle askaroimaan. Pysähdyn Tervaojan varteen ja jään odottelemaan, seuraamaan tapahtumien etenemistä. Joutessani päätän värkätä nuotion, sellaiset pienet kynsitulet sopi-

vasti eteen osuneeseen tervaskantoon. Irrotan lumikengät ja kaivan repusta kirveen, jolla hakkaan kannosta kappaleita. Kun olen juuri raapaisut veistämiini lastuihin tulen, kantautuu jonkin matkan päästä viidan reunasta hiljaisuuden riekaleiksi repivä kiljaisu. Sitä seuraa hätäntynyt voitutus, sitten tuskainen ulina näkölähdön laukaistessa saalistusviettiin latautuneen intohimoisenergian. Pian Tuulin aloitusmeteli asettuu, tasaantuu vuolaaksi ajoääneksi, jota nousen oikein seisaaltani halulla kuuntelemaan.

Hälyn etäännyttyä istahdan uudelleen reppujakkaralleni, aionkin antaa koiran ajella rauhassa, oikein nuoruutensa riemusta. Tyydyn seurailemaan ajosuorituksen vaiheita puhelimestani ja olen päättänyt, etten ihan hevillä puuttuisi asioiden kulkuun. Huomaan kohta, että tämä parkkari onkin melko jalkavaa sorttia. Se tekee heti laajaa lenkkiä, juoksee mutkitellen kilometrin, pitkälle toistakin, kaartaa sitten koilliseen järven rantaan Ristaniemen vesijättömaan reunaan. Siellä jussi päättää tehdä ensimmäiset harhautuksensa, paluuperät sivuloikkineen ja painautuu lopuksi hangesta törröttävän ruovikon sekaan. Noin vaatimattoman tempun selvittämiseen ei Tuulilla aikaa kauaa kulu, tuskin minuuttia enempää. Kun vinkkelisääri tempautuu taas lumia pölyttellen aivan koiran edestä liikekannalle, on se vähällä jäädä takaa-ajajansa hampaisiin. Isku menneen kuitenkin täpärästi ohi. Gepsistä näen ja korvin kuulen kuinka ajo jatkuu taas entistä kiivaamalla vauhdilla ja lähes veret seisauttavalla metelillä.

Aika pian käy selväksi, ettei tämä jappinen olekaan mitään eilisen jäniksen poikia, eikä ensimmäistä kertaa ajokoiraa kyydissä. Se on oppinsa imenyt kaiketi jo emänmaidossa ja viimeistään kantapäiden kautta käytännössä. Veijari tuntuu hallitsevan kaikki jänissuvun nokkelimmat, iki-aikaiset eloonjäämiskonstit. Se turvautuu toistuvasti pitkiin paluuperiin, harrastaa ahkerasti

kyläteitä ja tuoreita hakkuu-alueita. Tuulille riittää siis haasteita, mutta tällä kertaa koira toimii varmasti kuin junan vessa. Kun vainooja ei jää kyydistä takaaajettavan sitkeistä yrityksistä huolimatta, se päättää oijustaa takaisin aamulliselle makuupaikalleen.

Väiski pääsee yllättämään minut. Vemmelsääri tepsuttelee äänettömästi ojapainannetta seurailleen suoraan kohti. Kun lopulta huomaan tulijan, on se jo hiippailemassa nuotiolleni. No, ei nyt sentään ihan tulille saakka, viiksikarvathan siinä helposti kärvältäisivät, mutta melko likelle kuitenkin. Näen valkon pysähtyvän vaivaisen kymmenen metrin päähän kuusinäreän taakse. Jänis on tietoinen minusta, säikynoloisena se vilkuilee välillä liekkejä ja haistelee maan pinnassa leijuvaa savua. Eniten sitä tuntuu kuitenkin huolettavan lähestyvät ajoäännet, joita täytyy tämän tästä kaulaa kurkotellen pelokkaana kuulostella. Kun haukku kantautuu jo läheisen notkelman alarinteeltä, ampautuu jussi taas vinkelkintuilleen. Ympäröivä harvahko puusto tarjoaa tulehen tuijottelijalle vaihteluksi mahdollisuuden seurata pitkään sen hupaisan polveilevaa poukkoilua.

Tuuli seuraa karkulaista tiiviisti, eroa on vaivainen tovi. Ohi vouhkatessaan koira vilkaisee nuotiolla viihtyjää kuin ihmetellen saamattomuuttani. Tosin saatan tulkita väärinkin, kyllähän tyttö jo isäntänsä tuntee. Seuraavaksi ajo siirtyy kilometrin verran etelään, siellä se rallaa rämeisissä ojanvarsissa, toisinaan tiheissä koivuviidoissa. En saa jussista enää näköhavaintoa vaikka muutama otteeseen yritänkin päästä ajon tuntumaan. Kun rivakkaa leikkiä on kestänyt jo pitkälti kolmatta tuntia, arvioin haukun tiheydestä, että välimatka ajettavaan kaventuu. Jänis on väsymässä, kohta tässä vinhassa ottelussa veri punnittaisiin, päättelen. Katson kartalta, kuinka parivaljakko kiertää toistamisiin Kalkkivuoren ja päättyy viimein Isosuon laitaa kylätielle. Ajo loppuu siihen kuin seinään. Tuulin karttamerkki gepsissä jämähtää paikalleen.

Aprikoiv tilannetta, mitähän lienee tapahtunut? Arvelen, että juho on ehkä jäänyt koiran leukoihin tai sitten kaverini on saattanut loukata jotenkin itsensä. Olisiko peräti joku ajopeli töyttäisyt sitä? Rehjustan kiireesti autolleni ja lähdän ajaa tohottamaan kylätien suuntaan. Matkan aikakin vilkuilen aina välillä puhelintani tode-

takseni, että Tuuli-merkki pysyy kartalla sitkeästi liikkumatta. Parin risteyksen jälkeen olen jo lähellä tavoitetta. Painan kaasua sen mitä riskienhallintasuositukset antavat myöten. Edessäni on vielä yksi kaarre, jonka jälkeen tiessä alkaa suora osuus. Siinä kohdassa odotan jo näkeväni Tuulin. Tuijotan häikäisevän valkeaa tieränniä, mutta se näyttäytyy edessäni autiona. Jarrutan voimakkaasti ja pysäytän auton. Vääntäydyn ulos etsien samalla katseellani koiraa tien reunuspenkoilta.

Silloin vastakkaisella puolella ojassa osuu silmiini lumesta pilkistävä valkopäinen ”piiska”. Muuta ei näy eikä kuulu. Sitten piiska heilahtaa ja alkaa vispata vimmatusti edestakaisin. Ryntään parilla loikalla nivusiani myöten hankeen. Pengon lunta kaksin käsin, kaivan koiraa vimmalla esiin. Kohta saankin kaverini mustan selkämanttelin kokonaan näkösalille. Tuuli makaa ahtaaseen ojarumpuun änkeytyneenä takaosan kanittaessa ulkona. Otan tytön lantiosta molemmin käsin tukevan otteen ja kiskon ensin varovasti itseäni päin. Lopulta joudun vetämään tosissani ennen kuin saan sen pelastettua pinteestä, ulos muoviputkesta. Kytken ajurini väkipakolla hihnaan vaikka se perimäänsä koodattujen viettien viitoitamana pyrkiikin takaisin samaan satimeen. Suoritan pikatarkastuksen ja totean helpotukseksi sankarin olevan kunnossa.

Makaan mahallani lumessa tähyten ojarumpuun näkemättä mitään. Putki on toisesta päästään hangen sisässä ja siten säkkipimeä. Tuulin käytöksestä ei voi kuitenkaan erehtyä, jotain onkalossa täytyy olla. Nousen vikuroivan koiran kanssa tielle ja talutan sen autoon. Etsin otsalamun repustani ja palaan vielä tarkistamaan asiaa. Sytytettyäni valon erotan heti, että jäppinenhän se siellä putken toisessa päässä tuijottaa pelokkaana takaisin. Kömmin ylös ja palaan näkemästäni huvittuneena autolle. Päätän, että noin pätevä treenijänis saa pitää henkosensa, onhan rassukka sen ansainnut – vähän kuin palkintona takaa-ajokilvan voitosta. Tuuli tosin ei näe asiaa aivan samalla tavalla, se protestoi äänekkäästi päätöstäni vastaan. Olen erottavinani sen ärinässä valituksia vastustajan käyttämistä epärehellisistä konsteista, tuskailua sisään pääsemättömistä esteistä ja vaikkamistä. Mutta en hyväksy vastalauseita, pidän pääni. Eihän tässä sitä paitsi mitään teloittajia olla, reilu peli se olla pitää, teen tytölleni selväksi.

Vastentahtoisesti Tuulikin lopulta suopuu ja rauhoittuu asettuen vähitellen aloilleen.

Koska päivännäköä on jonkin verran vielä jäljellä, siirrymme uuteen paikkaan. Ajan nyt kolmisen kilometria itään ja käännyn Palovuoreen haarautuvalle tielle. Pysähdyn loppulenkkiin ja päästän Tuulin heti päivän toiselle erälle. Itse kampean taas repun selkään, haulikon vielä taakan päällimmäiseksi ja lähden lampsimaan päin seuraavia haasteita. Talsittuani vuoren rinnoksille päätän viitseliäästi jatkaa aina sen laelle saakka. Saavutettuani vaivoin lakimaan pysähdyn huokaisemaan. Jään ihmettelemään ja kuuntelemaan ympäröivää hiljaisuutta - äänettömyyttä, joka aivan kuin kipenöi korvissani. Sitä ei kestä kuitenkaan kauaa, jossain etäämmällä rävähtää käyntiin ajo. Kuulostelen sitä tovin rauhassa. Varmistan vielä puhelimen näytöltä etukäteispäätelmäni oikeaksi - Tuulihan se on. Runsaan kilometrin päästä Rappukallion kupeelta, joltain sen lukuisista askelmista, näyttää neiti herättäneen ”met-surin” päiväuniltaan. Ajettava on varmaan nousut taas aivan koiran edestä, päätelen korviini kantautuvasta falsettiin kohonneesta ulinasta.

Tuulin koko ääniskaala on nyt käytössä. Mielihyvistä myhäillen nautiskelen haukun veikeistä vivahteista. Gepsikartalta seuraan kuinka punainen ajopiirto lähestyy aivan suoraviivaisesti kohti. Eipä taidakaan olla tällä kertaa metsäjänis, alan jo epäröidä. Ajon eteneminen viittaa pikemminkin pitkähäntään, tuumaan ja kiinnostun tilanteesta ehkä vielä enemmän. Toisaalta mieleeni juolahtavat kettuakin isommat eläimet, metsäkauriit ja valkohännät. Luotan kuitenkin Tuuliin, ei se juuri ole sorkkiin sortunut.

Voimistelen haulikon selästäni ja päätän varmuuden vuoksi panostaa molemmat putket nelimillisillä. Jäniskarkeat paukut eivät muuta kuin kutittelisivat ketun paksussa talviturkissa. Jähmetyn paikoilleni. Ajoäänten voimistuessa seison pontevassa haara-asennossa haulikko tanassa valmiina tuliseen vastaanottoon. Tullaanpa sitä nyt vauhdilla, ehdin ajatella, kun jo vilahtaa ruskehtavaa kaukana alarinteen mäntytaimikossa. No niin, arvasinhan oikein, ei sitä tällä kertaa ollakaan jäniksen selässä. Mutta yllätyksetpä eivät lopukaan vielä tähän, lisää pukkaa väkisin. Tuijotan hämmästyksestä äimänä, kun eteeni pariin kymmeneen metriin tupsahtaa kolme pilkul-

lista tupsukorvaa, emä kahden pentunsa kanssa. Tilanne on nopea. Ehdin vain ihmetellä miten suuria nuo kissan pojatkin jo ovat, lähes emänsä korkuisia, kun ryhmänjohtaja havaitsee pienen liikahtukseni. Äkisti koko konklaavi pysähtyy toisiinsa törmäillen jääden sekunneiksi muutamiksi tuijottamaan kekälesilmillään lumipukuista hahmoani.

Käyn salamavauhtia läpi tilanteeseen liittyviä reunaehtoja. Tiedän, että metsästysseuralle ni on myönnetty yhden ilveksen kaatolupa tälle kaudelle, joten toisen noista pennuista voisin sen antamalla valtuutuksella kellistää. Mutta sitä sen sijaan en tiedäkään, onko kyseinen lupa mahdollisesti menneellä viikolla jo käytetty. En mitenkään himoitse lukea seuraavien päivien lehtilööpeistä luvattomasta ilveskaadosta, niin julkisuuden kipeä en sentään ole. Niinpä aseeni ei puhu eikä pukahda. Tyydynkin tynesti seuraamaan ilpojen perhedynamiikan toimivuutta muodostelman kadotessa peräkattia lähimpien kivilohkareiden taa.

Lähes saman aikaisesti ryntään kiinni Tuuliin, joka kovalla tohinalla tulla höyryää näyttämölle kissarevohkan jälkiuraa hyödyntäen. Tartun tukevalla otteella pantaan ja saan vaivoin taltutuksi innosta värisevän, riuhtovan koiran. Kytken sen hihnaan ja esitän valitteluni ajon päättämisestä. Tuuli ei taaskaan tahdo asiaa heti ymmärtää, joten saan osakseni vastalauseiden tulvan. Perustelen omavaltaisuuttani turvallisuussyillä, mutta sekös taistelunhaluiselle muutta mutkitta selitykseksi kelpaa.

Vastusteluista huolimatta kiskon ajurini väkisin mukaan. Eiköhän tämä reissu ollut tässä, tuumaan. Alkaa jo hämärtää ja tapahtumiakin ollut yhdelle päivälle ihan riittämiin. Laskeudumme mäkeä alas autolle ja koira hyppää, tutun jumpittelun jälkeen, ihmeen vetreästi paikalleen takatilaan. Raskaasta kelistä huolimatta Tuuli ei osoita suurempia uupumuksen merkkejä. Kesäaikaiset pitkät pyörälenkit näyttävät rakentaneen koiralle riittävän turnajaiskestävyyden. Noilla lähes päivittäisillä treenipoljennoilla onkin hihnan isännän puoleisessa päässä melkein vain jarruteltu. Olenkin todennut niille, jotka nykytrendin mukaisia sähköavusteisia polkupyöriään kehuskelevat, että minullakin on muuten vastaavanlainen, mutta se on tuuliavusteinen.

Viisastelua tai viitastelua

Kolean kesän jälkeen saapui syksy tänäkin vuonna niin kuin sillä tapana on. Tässä harrastuksessa liikekannallepano tapahtui 20. elokuuta ja erätoimet käynnistyivät varsinaisesti 1. syyskuuta joskin ketun oli ruvettava varovaiseksi jo elokuun alussa. Voittoa on koerintamalla tullut ja tappioita kanssa. Välillä se on ajanut hyvin ja välillä jostakin syystä hyvin huonosti. Semmoista on ajokoiraihmissen elämä.

Vanha koirakaverini Tepposen Martti Siilinjärveltä joutui taannoin olkapääleikkaukseen. Operaatiota valmisteltaessa hän ohjeisti leikkavaa lääkäriä sanoen: ”Semmonen siitä pitäs saaha, että pystys haulikon nostamaan.” Lääkäri oli samaa mieltä todeten: ”Sehän se olis tärkeintä.”

Ajokoiralaisten tärkeysjärjestyksessä ykkösiä tulevassa vuosikokouksessa on uuden isännän valinta. Sakari ei enää suostu jatkamaan.

Usein tai joskus hyviä puheenjohtajaehdokkaita on kaksi. Kansanvaltaiseen tapaan vastuunkantaja valitaan silloin äänestämällä. Ihmisten käsitykseen perustuva paremmuuden mittaustapa on epätarkka niin kuin Hotakaisen haulikko ja aiheuttaa vähemmistöön jääneissä ymmärrettävää harmitusta, joka yleensä kuitenkin helpottaa ajan mittaan. Mutta tiukalle karvas tappio voi ottaa. ”Voiko vitutukseen kuolla?” kysyi aikoinaan tunnettu poliitikko henkilöääkäriltään.

Sanomattakin selvä lähtökohta on, että vain oikeustoimikelpoinen täysi-ikäinen ajokoiralan ammattimies tai -nainen tulee kysymykseen. Tietoa, taitoa ja kokemusta pitää alalta olla. Kokeustekniikan osaaminen ei riitä, vaikka sitäkin tarvitaan, ja yhdistystoiminnan lainalaisuuksien kanssa pitää tulla toimeen.

Olen ehtinyt pitkään kestäneen elämäni aikana tulla puhutetuksi peräti yhdeksän SAJ:n pomon kanssa. Tosin itse olen laskussa mukana. Tuovinen, Mustonen, Kauppinen, Ketoja, Penttinen, Viitanen, Mannersuo, Fors ja Poti. Aikansa staroja! Meikäläinen oli sellainen laimeanlauhkea,

vähän unelias johtaja, joka tasapainotteli erilaisen näkemysten keskellä kuin vatupassi.

Tuolta kokemuspohjalta meikäpoika tekee seuraavaksi suu virneessä luettelon asioista, jotka liittyvät johtajiin ja johtamiseen, jotta järjestöimme puheenjohtajan tehtävästä kiinnostuneet voisivat arvioida, onko homma tarpeeksi haastava.

Aatoksia johtamisesta

1. Hyvien asioiden saavuttamiseksi tarvitaan johtajia.
2. Johtaminen on kykyä saada asiat tehdyksi.
3. Taitava johtaja saa ihmiset innostumaan ja sitoutumaan.
4. Järjestöimme puheenjohtajan homma vaatii kaiken kaikkiaan pientä viitsimistä, sillä asioiden päälle pitää katsoa.
5. Johtamisessa tärkeätä on luottamus ja yhteistyö. Yhdistyksessä ei kaivata oppositiota.
6. Puheenhoitajan sanominen pitää olla asiallista: ei makeilua, ei nälvimistä, ei töykeilyä. Ja päivää pitää ihmisille sanoa - tai iltaa.
7. Hyvä olisi, jos osaisi antaa kysyjille perusteellisia vastauksia sanomatta mitään.
8. Toisen kotimaisen osaaminen olisi iso etu pohjoismaisessa kanssakäymisessä. Onneksi rannikoiltamme löytyy pilvin pimein ajokoiranpitäjiä, jotka puhuvat ruotsia ilman sanakirjaa.
9. Joukon johtaja joutuu tekemisiin myös herravihan kanssa. Eri puolilla Suomea kokoontuvat ajokoiramiesten paikallisparlamentit huoltoasemien baareissa tai kylien kahviloissa kantapöytiinsä. Enimmäkseen ikämiehiä, korrenvahvistajan tarpeessa olevia. Niissä istunnoissa sanotaan mielipiteet ajokoirista, herroista ja näyttelytuomareista ääneen.
10. SAJ:n puheenjohtajan pitää elää puun ja kuoren välissä. Jos hänellä on tosi hyviä koiria, niin se herättää meissä vilpittöntä kateutta, mutta jos koirat ovat tosi huonoja, niin kuka sellaisten omistajaa arvostaa.

11. Yhdistyksen johtajalla ei ole pakkovallan keinoja. Hänen täytyy pyrkiä ohjaamaan meitä kutsumalla, suostuttelemalla ja houkuttelemalla. Poikittaista mailaa ei pelissä kannata käyttää. Sitomaan joskus joutuu.

12. Kun pj. ei millään saa hallituksen enemmistöä asiansa taakse, säe syö miestä/naista.

13. Kansan ääntä on kuunneltava ja lupaukset pidettävä. Päätöksissä pitää heijastua kansan tahto. Jumankauta!

14. Pitää pyrkiä noudattamaan enemmistön mielipidettä, mutta myös ottamaan vähemmistön näkemys huomioon.

15. Sovittelijan taitojakin tarvitaan. Ajokoirajärjestö ei ole yhtäköyttähdistys. Hyvä, lämmin, hellä ei ole aina mieli jokaisen. Aateveljet katselevat joskus toisiaan kuin muslimit sianlihaa.

16. Ei elätellä kostoja, vaikka kosto onkin vanhan sanonnan mukaan suloista. Jos joku koiranpitäjä on aiheuttanut johdossa olevalle joskus harmia ja pahaa mieltä, tulee tuon ketaleen asioita silti punnita oikeuden vaakaa käyttäen. Amen.

17. Vaikka vitsit on vähissä, niin loppumaan niitä ei saa päästää.

18. Ajokoirakansa ei tällä hetkellä hehku tulevaisuudenuskoa, ei ainakaan maan joka kolkassa. Kansan johtajan tulisi olla ympäristöystävällinen, kannustava tahtoihminen.

19. Niinpä niin. Hyvää syksyn jatkoa! Eiköhän sitä kuukauden päästä suuressa osassa maata luonto ole jo vaihtanut puhdasta ylle – on lumi-keli.

Viitasen papparainen

LUKIJALTA

Suomen Kennelliiton Kurinpitolautakunnalla pitäis olla kuritushuone, jossa konnista, pahoista pojista ja tytöistä tehdään kunnan ihmisiä.

Nimimerkillä Tuomitut rautoihin.

Kasvattajatilasto 2000 - 2015

Useat ajokoiraharrastajat, minä mukaan lukien, olemme toivoneet erilaisia tilastoja julkaistaviksi. Koska vapaaehtoisia tilastonikkareita ei ole ilmaantunut, päätin lehden päätoimittajan luvalla ryhtyä toimeen.

Eräs mielenkiintoisimmista tilaston aiheista on kasvattajatilasto, joka kertoo kuinka kukin kasvattaja on kasvattajan työssään onnistunut. Tilastoon otin mukaan kasvattajat, jotka 1.1.2000-31.12.2015 välisenä aikana olivat kasvattaneet vähintään 8 pentuetta ja aikaa viimeisimmästä pentueesta oli enintään 5 vuotta. Näillä ehdoilla mukaan valikoitui 94 eri kasvattajaa. Mukana on jänis- ja kettupuolen kasvattajia.

Tilaston tekeminen oli aikaa vievää, vaikka kaikki tieto olikin sähköisessä muodossa saatavilla. Tiedon lähteenä käytetyt tietokannat, Suomen Kennelliiton jalostustietojärjestelmä sekä SAJ:n omat uusi ja vanha koiratietokanta osoittautui osittain yhteensopimattomiksi, koska noin 20 koiran kohdalla SKL:n jalostustietojärjestelmä kertoi koiran käyneen kokeissa, mutta omista tietokannoista tuloksia ei ollut saatavilla syystä tai toisesta. Näin ollen aivan kaikkien koekasvattien mahdollisia tappiopisteitä ei tilastoon ole saatu. Tilaston näkökulmasta tappiopisteprosentteihin riitti yksi kokeessa saatu haku- tai ajolöysoisyysmiinus.

Työ tekijänsä palkitsee, niin nytkin. Tilaston tekeminen oli erittäin mielenkiintoista ja antoisaa. Tietoa suomenajokoirakasvattajista pennuottajan näkökulmasta tuli roppakaupalla lisää. Koiran omistaja- ja terveystietoja soisi tulevan tietokantoihin nykyistä runsaammin, kuten myös tietoa koiran kuolemasta ja kuolemaan johdaneista syistä.

Tilaston sisältö

SARAKE 1. Kasvattajan nimi

SARAKE 2. 1.1.2000-31.12.2015 välisenä aikana syntyneet pentueet / eri emojen lukumäärä / rekisteröityjen pentujen lukumäärä / pentueiden keskimääräinen koko.

SARAKE 3. Koekasvattien määrä / sama prosentteina rekisteröityjen pentujen määrästä. Mukana on jänis- ja kettukokeissa käyneet kasvatit.

SARAKE 4. Koekasvattien palkitsemis-%, joka osoittaa palkittujen koekäyntien (vähintään AJOK-3 ja KEAJ-3) osuuden kaikista koekäynneistä.

SARAKE 5. Vähintään yhden AJOK-1 tai KEAJ-1 ajaneiden kasvattien lukumäärä / sama %:na rekisteröityjen jälkeläisten määrästä.

SARAKE 6. Vähintään kerran tappiopisteitä (hlö/alö) saaneiden koirien määrä prosentteina sarakkeen 3. koekoirista. (Jos jälkeläiset käyneet vain KEAJ-kokeissa, ei %)

SARAKE 7. Valiokasvattien lukumäärät. Kaksoisvaliot / käyttövaliot / kettukäyttövaliot / muotovaliot. (tilanne heinäkuun -17 lopussa)

SARAKE 8. Vasemman puoleinen luku osoittaa kuinka paljon edellisen sarakkeen käyttövalioiden (XXX, XX ja XX-K) ja oikeanpuoleinen muotovalioiden (XXX ja X) määrä prosentteina on rekisteröidyistä kasvateista.

SARAKE 9. Näyttelykasvattien lukumäärät / sama prosentteina rekisteröityjen kasvatien määrästä/kerroin, joka osoittaa kuinka monta kertaa enemmän on näyttelykoiria kuin koekoiria.

Kasvattajat joilla vähintään 8 pentuetta vuosina 2000 - 2015

1. Kasvattajat	2. Pentueita/ eri emoja/ pentuja/ Ka	3. Koekasv. / % rek. kasvateista	4. Koe- kasv. P-%	5. AJOK-1/ KEAJ-1 ajaneet/%	6. Tappiop. saaneet koirat% koekoirista hlö/alö	7. Valiokasvatit xxx/xx/ xx-k/x	8. KVA/MVA %	9. Näyttelyssä käyn. kpl / % kasvateista / näyttelyk : koek
Ajoketun	16/7/86/5,4	42/49	65	2/35/43	0,0 / 0,0	2/1/15/2	21 / 5	56 / 65 / 1,3
Ajolumen	14/7/114/8,1	41/36	75	34/-/29	4,7 / 4,7	-/13/-/-	11 / 0	67 / 59 / 1,6
Ajonkorven	8/4/45/5,6	10/22	50	7/-/16	40,0 / 10,0	-/1/-/-	2 / 0	16 / 36 / 1,6
Ajotaiturin	16/8/95/5,9	37/39	68	23/-/24	32,4 / 21,6	2/17/-/-	20 / 0	59 / 62 / 1,6
Alapörkän	29/13/230/7,9	83/36	58	66/-/29	9,6 / 15,7	18/15/-/8	14 / 11	160 / 70 / 1,9
Arialin	17/10/85/5	16/19	55	13/-/15	25,0 / 18,8	1/2/-/2	4 / 4	38 / 45 / 2,4
Arpan	11/7/66/6	16/24	70	14/-/21	18,8 / 37,5	2/4/-/-	9 / 3	31 / 47 / 1,9
Eiman	27/15/166/6,1	19/11	71	12/4/9	5,3 / 0,0	-/2/-/6	1 / 4	46 / 28 / 2,4
Elokarin	17/7/97/5,7	28/29	58	2/22/25	0,0 / 0,0	1/2/12/1	15 / 2	40 / 41 / 1,4
Erä-Kullervon	7/2/45/6	10/22	52	5/-/11	10,0 / 20,0	-/1/-/1	2 / 2	23 / 51 / 2,3
Eräkamun	12/5/74/6,2	20/27	59	15/-/20	5,0 / 0,0	4/2/-/4	8 / 11	37 / 50 / 1,9
Eräjätkän	8/4/58/7,3	28/48	65	20/-/34	28,6 / 14,3	-/8/-/1	14 / 2	35 / 60 / 1,3
Hakatien	18/9/104/5,7	19/18	73	15/-/14	26,3 / 11,1	2/4/-/3	6 / 5	42 / 40 / 2,2
Hanakan	10/7/64/6,4	15/23	77	10/-/16	13,3 / 33,3	3/5/-/-	5 / 8	25 / 39 / 1,7
Helimarin	22/10/129/5,9	29/22	75	21/1/17	17,2 / 24,1	7/3/-/2	8 / 7	65 / 50 / 2,2
Himoajon	9/5/57/6,3	6/11	60	5/-/9	16,7 / 0,0	-/2/-/1	4 / 2	15 / 26 / 2,5
Huutoperän	10/4/32/3,2	13/41	61	7/3/31	46,2 / 0,0	-/2/-/-	6 / 0	15 / 47 / 1,2
Intolan	13/8/78/6	10/13	57	5/3/10	40,0 / 10,0	-/1/2/-	4 / 0	24 / 31 / 2,4
Jahtiluodon	8/3/71/8,9	13/18	64	-/10/14	0,0 / 0,0	2/-/4/1	8 / 4	32 / 45 / 2,5
Jokimetsän	13/8/79/6,1	13/16	48	7/-/9	0,0 / 0,0	1/-/-/-	1 / 1	24 / 30 / 1,8
Joutsenrinteen	10/3/65/6,5	19/29	63	13/1/20	31,6 / 15,8	-/4/-/-	6 / 0	30 / 46 / 1,6
Jänistäjän	12/6/56/4,7	18/32	62	12/1/23	5,6 / 5,6	-/7/-/-	13 / 0	32 / 57 / 1,8
Kahvanahon	16/8/126/7,9	37/29	60	30/-/24	16,2 / 16,2	8/2/-/11	8 / 15	70 / 56 / 1,9
Kaikuvan	10/3/38/3,8	18/47	66	17/-/45	5,6 / 22,2	3/8/-/1	29 / 11	23 / 61 / 1,3
Kanuunan	9/4/44/4,9	20/45	63	18/-/41	15,0 / 10,0	1/4/-/-	11 / 2	23 / 52 / 1,2
Karkon	14/7/60/4,3	19/32	61	14/1/25	26,3 / 10,5	-/5/-/-	8 / 0	32 / 53 / 1,7
Kellolan	21/10/131/6,2	29/22	65	23/-/18	13,8 / 10,3	6/-/-/11	5 / 13	75 / 57 / 2,6
Keltamaan	9/5/50/5,6	11/22	55	7/-/14	18,2 / 0,0	-/1/-/-	2 / -	17 / 34 / 1,5
Kempin	16/6/60/3,8	10/17	56	5/4/15	20,0 / 10,0	3/1/1/-	8 / 5	24 / 40 / 2,4
Koivukulman	18/9/129/7,2	53/41	82	40/-/31	16,7 / 15,1	2/14/-/1	12 / 2	94 / 73 / 1,8
Koo Peen	11/5/70/6,4	9/13	46	6/-/9	33,3 / 0,0	-/1/-/1	1 / 1	19 / 27 / 2,1

1. Kasvattajat	2. Pentueita/ eri emoja/ pentuja/ Ka	3. Koekasv. / % rek. kasvateista	4. Koekasv. P-%	5. AJOK-1/ KEAJ-1 ajaneet/%	6. Tappiop. saaneet koirat% koekoirista hlö/alö	7. Valiokasvatit xxx/xx/ xx-k/x	8. KVA/MVA %	9. Näyttelyssä käyn. kpl / % kasvateista / näyttelyk : koek
Korpilehdon	12/6/64/5,3	31/48	76	25/-/39	15,5 / 19,4	-/14/-/	22 / 0	41 / 64 / 1,3
Kumpulän	8/4/42/5,3	4/10	10	2/-/5	0,0 / 0,0	-/-/-/	0 / 0	8 / 19 / 2,0
Kuoppämäen	8/4/48/6	11/26	53	-/8/17	9,1 / 0,0	-/-/5/-/	10 / 0	17 / 35 / 1,5
Kuturan	12/8/80/6,7	24/30	64	18/-/22	37,6 / 8,3	4/8/-/1	15 / 6	43 / 54 / 1,8
Kyrönperän	13/5/79/6,1	16/20	71	11/-/14	12,5 / 18,8	1/3/-/1	5 / 3	43 / 54 / 2,7
Kärjen	9/5/68/7,6	6/9	72	3/2/7	16,7 / 16,7	-/2/2/-/	6 / 0	17 / 25 / 2,8
Latukkakorven	9/4/50/5,6	15/30	71	13/-/26	20,0 / 58,3	3/4/-/-/	14 / 6	24 / 48 / 1,6
Linnuskorven	14/11/67/4,8	12/18	73	7/1/12	16,7 / 16,7	3/-/-/-/	4 / 0	21 / 31 / 1,8
Länsi Lokan	10/3/87/8,7	22/25	59	16/-/18	31,8 / 18,2	2/5/-/2	8 / 5	39 / 45 / 1,8
Mannikarin	8/3/55/6,9	25/45	65	17/1/31	12,0 / 4,0	5/6/-/1	20 / 11	35 / 64 / 1,4
Mehtäpellon	19/10/112/5,9	23/21	55	12/1/12	17,4 / 4,3	3/1/-/-/	4 / 3	44 / 39 / 1,9
Meripojan	17/9/142/8,3	66/47	69	53/-/37	21,2 / 13,6	-/25/-/-/	18 / 0	81 / 57 / 1,2
Mettäjunin	21/8/113/5,4	25/22	49	16/-/14	12,5 / 18,8	-/4/-/1	4 / 1	43 / 38 / 1,7
Mulonsalon	11/4/79/7,2	24/30	65	15/-/19	25,0 / 7,7	3/4/-/4	9 / 9	43 / 54 / 1,8
Muurivuoren	17/7/87/5,1	35/40	66	24/-/28	20,0 / 22,9	2/13/-/-/	17 / 2	49 / 56 / 1,4
Mäkikallion	9/5/62/6,9	24/39	45	16/-/26	20,8 / 50,0	3/4/-/4	11 / 11	43 / 69 / 1,8
Niittyahon	11/7/71/6,5	5/7	27	1/-/1	20,0 / 0,0	-/-/-/-/	0 / 0	25 / 35 / 5,0
Omun	12/7/83/6,9	7/8	65	6/-/7	42,9 / 0,0	1/1/-/1	2 / 2	19 / 23 / 2,7
Patopojan	9/4/61/6,8	16/26	87	14/-/23	25,0 / 12,5	1/9/-/-/	16 / 2	23 / 38 / 1,4
Patsonvaaran	8/5/63/7,9	8/13	62	1/3/6	0,0 / 0,0	-/-/1/-/	2 / 0	16 / 25 / 2,0
Pelkkikankaan	16/8/87/5,4	13/15	65	11/-/13	7,7 / 15,4	-/3/-/1	3 / 1	31 / 36 / 2,4
Piernämäen	14/9/85/6,1	39/46	59	31/-/36	5,1 / 2,6	2/10/-/1	14 / 4	55 / 65 / 1,4
Piiskähännän	10/9/65/6,5	8/12	26	1/1/3	25,0 / 0,0	-/-/-/-/	0 / 0	18 / 28 / 2,6
Pikijussin	21/8/141/6,8	45/32	71	30/-/21	26,7 / 8,9	3/10/-/3	9 / 4	73 / 52 / 1,6
Piuhan	14/8/71/5,1	9/13	44	2/2/6	0,0 / 11,1	-/-/-/-/	0 / 0	21 / 30 / 2,3
Pokon	10/5/69/6,9	13/19	73	10/-/14	15,4 / 24,1	3/-/-/3	4 / 9	30 / 43 / 2,3
Puistorinteen	9/5/66/7,3	17/26	64	15/-/23	35,3 / 5,7	5/4/-/-/	14 / 8	31 / 47 / 1,8
Puskajussin	29/16/184/6,3	41/22	64	35/2/20	24,4 / 2,4	3/11/-/1	8 / 2	75 / 41 / 1,8
Pyyntimiehen	10/6/67/6,7	14/21	60	3/9/15	0,0 / 0,0	-/-/2/1	3 / 1	28 / 42 / 2,0
Pätkäukon	14/10/63/4,5	8/13	59	6/-/10	0,0 / 12,5	-/-/-/1	0 / 2	18 / 29 / 2,3
Pökänpalon	13/6/64/4,9	21/33	68	18/-/28	14,3 / 14,3	1/10/-/-/	17 / 2	36 / 56 / 1,7
Raikulin	20/10/62/3,1	-/0	0	-/-/0	-/-	-/-/-/-/	0 / 0	15 / 24 / 15,0

1. Kasvattajat	2. Pentueita/ eri emoja/ pentuja/ Ka	3. Koekasv. / % rek. kasvateista	4. Koekasv. P-%	5. AJOK-1/ KEAJ-1 ajaneet/%	6. Tappiop. saaneet koirat% koekoirista hlö/alö	7. Valiokasvatit xxx/xx/ xx-k/x	8. KVA/MVA %	9. Näyttelyssä käyn. kpl / % kasvateista / näyttelyk : koek
Rajaväylän	13/9/72/5,6	7/10	60	4/-/6	4,3 / 0,0	1/2/-/-	4 / 1	15 / 21 / 2,1
Ranniston	10/10/61/6,1	14/23	63	9/2/18	21,4 / 14,3	2/2/-/1	7 / 5	20 / 30 / 1,4
Rauhasalmen	12/8/94/7,8	22/23	56	15/1/16	13,6 / 18,2	-/3/-/3	3 / 3	41 / 44 / 1,9
Rauta-ajon	11/6/81/7,4	17/21	53	11/1/14	11,8 / 0,0	-/3/-/-	4 / 0	29 / 36 / 1,7
Repopupun	11/4/95/8,6	15/16	48	7/1/7	6,7 / 0,0	1/1/-/-	2 / 1	51 / 54 / 3,4
Riistapiiska	10/3/74/7,4	9/12	72	7/-/9	44,4 / 22,2	-/2/-/1	3 / 1	32 / 43 / 3,6
Riitasalon	11/4/56/5,1	8/14	68	-/5/9	- / -	-/1/3/-	5 / 0	15 / 21 / 1,9
Riitasoinnun	9/5/48/5,3	16/33	68	11/2/25	56,3 / 25,0	-/7/1/-	8 / 17	24 / 50 / 1,5
Risskogens	10/6/43/4,3	5/12	45	3/-/7	40,0 / 0,0	-/1/-/-	2 / 0	10 / 23 / 2,0
Ruskametsän	15/6/94/6,3	37/39	67	30/-/32	10,8 / 8,1	8/7/-/1	16 / 10	50 / 53 / 1,4
Satumeren	9/4/49/5,4	5/10	44	3/-/6	60,0 / 0,0	-/-/1/2	0 / 4	32 / 65 / 6,4
Saukkoniemen	9/6/50/5,6	12/24	55	9/-/18	16,7 / 25,0	-/2/-/-	4 / 0	17 / 34 / 1,4
Seikkapuun	13/4/68/5,2	16/24	51	9/1/15	0,0 / 12,5	1/4/1/-	9 / 1	26 / 38 / 1,6
Sorkomäen	10/6/52/5,2	14/27	65	11/4/25	28,6 / 14,3	-/2/1/-	6 / 0	23 / 44 / 1,6
Syysaamun	22/7/136/6,2	37/27	61	20/9/19	8,1 / 8,1	5/7/3/1	11 / 4	64 / 47 / 1,7
Tahvonmäen	8/7/50/6,3	10/20	44	7/1/14	10,0 / 0,0	-/3/-/1	6 / 2	19 / 38 / 1,9
Tapahan	15/7/72/4,8	13/18	56	3/7/14	7,7 / 0,0	-/1/2/-	4 / 0	26 / 36 / 2,0
Tervasmetsän	8/5/42/5,3	6/14	71	6/-/14	0,0 / 16,7	-/3/-/-	7 / 0	17 / 40 / 2,8
Tervatien	11/8/74/6,7	15/20	76	11/-/15	26,7 / 0,0	1/5/-/-	8 / 1	27 / 36 / 1,8
Tivakan	16/8/113/7,1	40/35	75	27/1/24	30,0 / 5,0	1/15/-/1	14 / 2	54 / 48 / 1,4
Tunulan	16/8/99/6,2	26/26	66	11/1/12	7,7 / 3,8	-/3/-/-	3 / 0	39 / 39 / 1,5
Tuomipuron	13/6/81/6,2	6/7	59	4/-/5	16,7 / 0,0	-/2/-/-	2 / 0	17 / 21 / 2,8
Tupakallio	9/6/66/7,3	5/8	70	2/-/3	0,0 / 0,0	1/-/1/2	2 / 5	16 / 24 / 3,2
Verokkaan	39/23/227/5,8	14/6	49	5/-/2	21,4 / 7,1	-/2/-/-	1 / 0	48 / 21 / 3,4
Viikkineva	11/5/84/7,6	15/18	61	-/14/17	- / -	1/-/6/-	8 / 1	32 / 38 / 2,1
Viipyketun	10/5/77/7,7	14/18	63	3/10/17	7,1 / 0,0	-/-/5/-	6 / 0	30 / 39 / 2,1
Viistopolun	16/7/112/7	28/25	69	25/-/22	10,7 / 3,6	-/4/-/8	4 / 7	60 / 54 / 2,1
Viitajoen	8/5/49/6,1	17/35	70	-/14/29	- / -	-/1/4/-	8 / 0	23 / 47 / 1,4
Villipuron	12/4/92/7,7	37/40	66	25/1/27	21,6 / 24,3	3/8/-/3	12 / 7	60 / 65 / 1,6
Vitikon	8/5/59/7,4	20/34	44	15/-/25	0,0 / 20,0	4/2/-/3	10 / 12	37 / 63 / 1,9
Äijälän	9/4/51/5,7	14/27	51	9/-/18	7,1 / 14,3	1/3/-/-	8 / 2	25 / 49 / 1,8
Yht. / Ka.	1232 / 634 / 7562 / 6,2	1806 / 24/18	60	1190 / 190 / 70 / 110	17,5 / 10,9	146 / 376 / 70 / 110	7,6 / 3,2	3373 / 43,6 / 2,1



8.-10.12.
MESSUKESKUS
HELSINKI

KOIRAT
VALTAAVAT
HELSINGIN!

NYT MYÖS:
SPESIAALIPERJANTAI

Hyvinvoiva koira arjessa ja ammattina

- Positiiviset koulutusmenetelmät
- Koiran ja ihmisen suhde
- Koiran allergiat ja turkinhoito
- Koiran kognitio
- Yrittäjänä koira-alalla
- Esittelyssä koira-alan opistot
- Ja paljon muuta mielenkiintoista koira-alan asiantuntijoilta



TERVETULOA SUOMEN SUURIMPAAN KOIRATAPAHTUMAAN! • TUHANSIA KOIRIA YLI 300 RODUSTA KANSAINVÄLISET VOITTAJA-KOIRANÄYTTELYT • VALLOITTAVAT PENTUNÄYTTELYT • LASTEN OMA LELUKOIRAKILPAILU • VUODEN VIRKAKOIRAT • VINKKEJÄ KOIRAN HANKINTAAN • VAUHDIKKAAT ESITYKSET JA LAJINÄYTTÖKSET • HELLYTTÄVÄT KAVERIKOIRAT • LAMPAIDEN PAIMENNUS-NÄYTÖS • VUODEN SANKARIKOIRAT • PARHAAT JOULULAHJAT KOIRALLE JA OMISTAJALLE MUKANA NICKE LIGNELL JA SHIRLY KARVINEN!



Osta liput ennakoon: [▶ koiramessut.fi](https://koiramessut.fi)
[f koiramessut](https://www.facebook.com/koiramessut) #koiramessut

Uudet valiot

Ilmoitushinnat v. 2017
Uusi valioilmoitus 18 euroa

Ilmoituksen julkaisemisen edellytyksenä on, että erääntyneitä laskuja ei ole maksamatta. Ilmoitukset laskutetaan lehden ilmestyttyä.

Lehden toimitus ei vastaa ilmoitusten oikeellisuudesta.



u. Kurjenmäen Milo FI31068/13B saavutti FI MVA-arvon 29.4.2017 Tohmajärvellä.
i. FI KVA Pökänpalon Taavi FI38093/09A
e. FI KVA Kurjenmäen Manta FI28839/06A
Kasvattaja Jari Kattelus, Kitee.
Omistaja Raimo Piironen, Hammaslahti, puh. 0400 107 700



Amerikankettukoiranarttu Siltasuo Melu ER56695/13A saavutti FI KVA-K & FI MVA vaadittavat tulokset kaudella 2016.
i: Max ER42059/10
e: Kettumiehen Usa ER36845/07
Kasvattaja Jaakko Väisänen. Omistaja Tapio Heikkilä.

Saadut SERTIT

Suomenajokoira narttu
Tahvonmäen Carmen FI56143/12
Isä FI KVA Tahvonmäen Piki
Emä FI KVA Putaan Ellu
Kasvattaja / Omistaja Pentti Pulkka Simo

Sertit:
Oulainen 2.5.2015 Talvi Hannu
Lapinlahti 13.6.2015 Envall Matti
Tervola 15.4.2017 Nummijärvi Esko



Suomenajokoirauros
Ajopyster livo FI17313/14
Isä: FI KVA Kahvanahon Metsänraiku
Emä: Ajopyster Piku
Kasvattajat: Markku Ahtiainen ja Aimo Ahtiainen, Mäntsälä
Omistajat: Eero Hämäläinen ja Katri Heinmurto, Mäntsälä

Sertit:
Sipoo 10.5.2015, Annukka Paloheimo
Lahti 1.5.2017, Juha Putkonen
Mäntsälä 13.8.2017, Helin Tenson



Suomenajokoiranarttu
Räntäämun Pihla FI38255/15
Isä: FI KVA FI MVA Perämeren Poju
Emä: FI KVA FI MVA SE MVA Räntäämun Tessa
Kasvattaja: Eeva Remes Rovaniemi
Omistaja: Eeva Remes Rovaniemi

Sertit:
Puolanka 6.5.2017 Haapiainen-Liikanen Auli
Rovaniemi 25.6.2017 Karlsdotter Nina
Oulu 16.7.2017 Nieminen Kirsi



Kilpa 2017 10-12.11.2017

Etelä-Pohjanmaa



Tervetuloa kilpaan Etelä-pohjanmaalle!

Järjestäjä E-P:n ajokoirakerho

Keskuspaikka **Kalliojärven viihdekeskus**, Korttesluomantie 146, Isokyrö

Ylituomari: Jari Kattelus, **Varaylituomari:** Hannu Palkovuori

Ilmoittautumiset

Os. maksu 110 €, maksu ilmoittautumisen yhteydessä tilille FI85 8419 0120 1667 92 viimeistään 31.10.2017.

Ilmoittautumiset sähköpostilla: ep.kilpa2017@gmail.com, välittömästi lohkon valintojen jälkeen.

Tuomarit

Jokainen kennelpiiri, paitsi Ahvenanmaa, nimeää yhden YT-oikeudet omaavan palkintotuomarin otteluun. Ryhmätuomari on jäävi arvostelemaan oman kennelpiirinsä koiraa.

Seurantapaketti

Kilvan seurantapaketteja on mahdollisuus ostaa, hinta 400€ (sis. Majoitukset, ruokailu, kuljetukset pe-su). Varaukset: **Erkki Hölsö 0505140506**.

Kiertopalkinnot

Palkinnot toimitetaan kaiverrettuina ja puhdistettuina 31.10.2017 mennessä Joni Miilumäelle, Isokoskentie 659, 60550 Nurmo 0407210955. Mikäli palkinnot toimitetaan suoraan kisapaikalle, siitä sovittava erikseen.

Tiedustelut: Jari Siltala 0407524372

www.kilpa2017.fi

VASTINKI AJOT KARSTULA VASTINKI KIVIJÄRVENTIE 567 LAUANTAI 2.12.2017

Tästä ei palkinnot parane:

Paras uros Ultrapoint koiratutka
Paras narttu Ultrapoint koiratutka
Huom: Edellyttää luokkatuloksen.
Husgvarna 435 X-tora moottorisaha
Ryoby 18v porakone. Tuomareiden
ja oppaiden kesken arvontaa..
Ilm. 20-27.11 Juha Sekki
p. 040-5011592
ilmoita samalla tuomarit.
sp. juha.sekki@gmail.com
Osallistumismaksu 60 eur. sisältää
kahvit ja hyvän liharuuan, maksu
ilmoittautumisen yhteydessä
Tilille: FI 0651140220047957



YHTEISTYÖKUMPPANIMME !

- Ultracom oy
- Ahti Huvila Oy Soini
- Taipaleen Teräs Kyyjärvi
- Tervet eläinklinikka Karstula
- K-Rauta Saarijärvi
- Kone Hoppula Saarijärvi
- Syötehuvilat Saarijärvi
- Sopuraha Seinäjoki
- Asianajotsto J Regelin Oulu
- Pelti/rakennusp. Vainikainen
- Kiihkovuoren kennel
- Honkarakenne Karstula
- Rautanet Karstula

PRO koiranluukku

Koiranluukku kaikenlaisille koirille



Nerokas kaksoisjousi-
järjestelmä

-Energiatehokas

-Tiivis

-Täydelliset

purentaesteet

www.koiranluukku.fi

ota yhteyttä: 050-409 1146

myynti@koiranluukku.fi



Kuva: Elina Jurva

Enoni Ensio Kultalahti

31.3.1946-31.8.2017

Suruviesti saapui 31.8, se tuli niin yllättäen. Ei kahta viikkoa, kun olin Ension kanssa jutellut. Oli ollut muutamaa päivää aiemmin koiranäytelyissä töissä, kantamassa kortensa kekoon Ajo-koirakerhon kökässä.

Niin Ensio ja Ajokoira erottamattomat. Ensio oli kaikinpuolin mies josta voi hyvällä mielin sanoa: Metsänpoika tahdon olla sankar jylhän kuusiston. Sitä hän oli. Mies jonka mieli paloi metsälle aina kun vain se oli mahdollista, seuraan supisuomalainen Ajokoira. Voidaan myös sanoa, että joskus työt häiritsivät harrastuksia, eikä sinne metsälle päässyt. Jaron palveluksessa Pietarsaassa pitkän uran tehnyt metallimies, saapui yhtä varmasti kuin vapaapäivä perheineen kotipaikalleen ja metsälle lähti koiransa kanssa. Kotipaikalleen rakensi myös talonsa ja työpaikkakin vaihtui Jaron Vetelin tehtaalle.

Ension perheeseen kuuluu vaimonsa Toini. Pohjoisen tyttö joka vei pohjanmaan pojan sydämen. Heistä voi sanoa, että olivat luodut toisilleen. Ruotsissa tapasivat ja tuskinpa olisivat tavanneet mikäli ei molempien tiet sinne nuorena työn perässä vienyt. Heidän keskinäistä vitsailuaan oli todella hauska kuunnella. Lapsia heillä on kaksi tyttärtä Tanja ja Merja sekä nuorimmaisena poika Erkki. Heistä jokainen on jo kotoaan lentänyt ja oman elämänsä rakentanut ja lapsenlapsiakin Ensioilla on jo seitsemän.

Ensio oli mies joka ei itsestään tehnyt numeroa, ennemmin seurasi tilannetta ja tarpeen vaatiessa sanoi sitten mielipiteensä. Tilannekomiikka oli hänellä hallussa ja monta kertaa sai kyllä ihmetellä mistä se tuonkin keksi sanoa. Itselleen osasi nauraa joka taito monelta puuttuu. Lisäksi osasi olla ihminen ihmiselle ja ymmärsi paljon enemmän kuin moni muu toisen ihmisen ongelmia, tuomisematta tai arvostelematta häntä niiden takia.

Minulle Ensio oli aina se mies jonka kanssa pystyi puhumaan jokaisesta asiasta. Ollaan käy-

ty läpi erilaisia asioita aina maailmanpolitiikasta lastenkasvatukseen, mutta usein keskustelumme päättyivät koiriin.

Olin vasta pieni tyttö, kun Ensioilla oli ajokoira nimeltänsä Laikka. Hieno koira kaikinpuolin. Oli tosi juhlavaa saada Laikka meille hoitoon, kun Ensio perheineen lähti pohjoiseen sukuloimaan. Minä kyllä vähän epäilin osataanko meillä niin komeaa rotukoira hoitaa. Ensio antoi ruokintaohjeet ja äitinihän ei sitten niitä noudattanut, vaikka minä pelkäsin jotta Ensio ei tykkää ja sitten me ei ikinä saada noin hienoa koiraa hoitaa. Niin... silloin se tarttui minuun tuon kauniin rodun ihailu. Ja Ensiohan jaksoi vastata kaikkeen mitä ikinä keksin ajokoiran kasvatuksesta kysyä.

Ensio tykkäsi muistella ajokokeita ja metsäreissujaan ja minä tykkäsin kuunnella. Kerran kertoi olleensa ajokokeissa Junnun kanssa, Erät loppuivat, mutta Junnu vielä ajoi, eikä kutsusta tullut. Pimeä jo alkoi tulla, joten Ensio vei tuomarit koepaikalle ja lähti takaisin etsimään koiraa. Oli jättänyt takkinsa tienvarteen, mistä metsään olivat lähteneet, että jos vaikka Junnu olis sillävälillä tullut metsästä pois. No olihan se Junnu tullut. Ensio ihmetteli ajaessaan takaisin pimeällä tiellä mikä kumma tulee vastaan välähdellen. No Junnuhan se, oli ottanut takin mukaansa, jossa heijastimet välähtelivät auton valossa. Ensio nauroi, jotta hän on pyrkinyt opettamaan koiran keräämään tavarat mitkä isännältä jää pitkin mehtiä.

Ensio oli kova treenaamaan koiriaan ja kun eläkkeelle jäi oli hänellä aikaa tehdä sitä, mistä hän todella nautti. Pyöräily oli yksi mitä harrasti koiran kanssa kesäisin. Kerran oli rusakko sattunut reitille ja niinhän siinä kävi, että hänen sen hetkinen koiransa Roni päätti lähteä ajoon, unohtaen kokonaan sen että remmin toinen pää oli kiinni pyöränsarvessa. Kumossahan se Ensio oli, mutta naurua piisas.

Metsässä Ensio sanoi olevansa kuin kotonaan. Saattoi jopa nukahtaa puunrunkoa vasten au-

ringonpaisteeseen. Kerran oli pari muuta metsämiestä siinä ihmetelty mikä mies tämä oikein on kun metsässä nukkuu ja miten tuota tohtis herättää. Siinä heidän tätä miettiessään oli Ensio herännyt ja todennut aivan rauhallisesti, kuin asiassa ei mitään kummasteltavaa olisi ollut: ”Jaa tekin olette metsälle lähteneet.”

Minulle Ensio opetti, jotta metsässä kuuntele lintuja. Jos linnut ovat hiljaa silloin siellä liikkuu jotain, mutta mikäli ne visertelevät silloin ei mikään uhkaa. Varis yleensä riistaa varoittaa koirasta eli hyvin todennäköistä on että koira on sillä suunnalla missä varis huutaa.

Koirajuttuja olisi muisteltavana vaikka kuinka paljon, sillä paljonhan Ensio koiriensa kanssa liikkeellä oli. Kotonaan on kaapillinen pokaaleita ja seinällä komeilee Käyttövalionarvon saaneiden koirien kunniakirjoja ja Kilvanvalinnasta saavutettu taideteos. Niitä saa miehet ja naiset koirilleen, jotka sydämellään ovat harrastuksessa mukana. Unohtaa ei myöskään sovi sitä, että monena vuonna Ensio oli järjestämässä ajokokeita Evjäärvelle. Kerran sain olla siinä touhussa mukana ja kyllä siinä olikin monenlaista muistettavaa. Harmitti vietävästi, että varsinaisena koepäivänä hän itse oli sairaana.

Ravit olivat myös Ensiole tärkeitä, niitä seurasi pääosin televisiosta ja silloin ei häntä saanut puhelimella kiinni. Tyytyväinen olen, että hän ehti yhdet ravit näkemään Härmän uudella raviradalla, vaikka hevonen jonka, olisi halunnut nähdä ei sitten osallistunutkaan. Raviradan upeus oli kyllä tehnyt häneen vaikutuksen.

Tätä kirjoittaessani mietin paljon mennyttä aikaa ja muistoja tulvi mieleen. Väkisinkin pyrkii hymy kasvoilleni, koska niin paljon hyviä ja lämpöisiä muistoja liittyy Ensioon. Hänessä arvostin ennen kaikkea jämäkkyyttä, rehellisyyttä, suorapuheisuutta, toisten huomioon ottamisen taitoa ja luotettavuutta. Väliin kyllä otti päähän, kun tyrmäs mun hyvät ideat, mutta taisi silloin-

kin olla oikeassa. Niin väliin oltiin kovastikin erimieltä asioista, mutta vaihdettiin sitten aihetta enempiä väittelemättä, sillä kyllähän se tiedettiin, että kumpikaan ei periksi anna, ei ainakaan Ensio.

Nyt voimme vain todeta: Koskaan ei entistä takaisin saa, sydämeen vain voi kaiken tallentaa. Poissa on Kuldviken... Ensti... Ensu...

Toivon Toinille ja lapsille jaksamista elämässä eteenpäin ja muistakaa: Kynnelten läpi välkkyy onnellisten päivien muistot.

Ensioita syvästi kaivat Anne Kniivilä



Kuva Merja Tanninen.

Tulevia pentueita

ILMOITTAJA: Lähetä tiedot tulevasta pentueesta SAJ:n toimistoon kirjallisena, mieluummin sähköpostilla saj.fsk@dnainet.net Ilmoituksen hinta on 12 euroa. Maksa ilmoitus SAJ:n tilille FI57 4600 2020 0011 21, BIC: ITELFIHH. Ilmoita maksun viesti-kohdassa nartun nimi. Ilmoitus julkaistaan kotisivuilla sivulla ja seuraavassa Ajokoiramies-lehdessä.

PENNUNOSTAJA: Koiralla saattaa olla titteleitä, joista on käytetty lyhennyksiä:

X = Suomen muotovalio (FIN MVA, FI MVA), XX = Suomen käyttövalio (ajokokeen) (FIN KVA, FI KVA), XXX = Suomen muoto- ja käyttövalio (FIN M & KVA, FI M & KVA), K-XX = Suomen kettukäyttövalio (FIN KVA-K, FI KVA-K), KK-14 = kettukuningas 2014, M-14 = ajokuningas 2014, MA-14 = maaotteluvoittaja 2014,

an = ataksiatestattu normaali, ak = ataksiatestattu kantaja, RR = kaurisvapaaksi Ruotsissa testattu, HD UA =tervelonkainen Ruotsissa kuvattu

på svenska MVA=X = UCH; KVA = XX=JCH; XXX = UCH&JCH; KVA-K= k-XX = J(RÄV)CH;

Suomenajokoiran PEVISA-ohjelma 1.1.2014 - 31.12.2018:

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkkakuvauslausunto. Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 150 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin rekisteröidä kokonaisuudessaan.

Päivitetty 3.10.2017

Uros Hane	Uroksen omistaja Ägare	Narttu Tik	Nartun omistaja Ägare	Astutuspäivä Parningsdatum
FI KVA Salontien Ysi 46369/09B an	Heino Viljanen, Isokyrö 040 509 7851	FI KVA Tuomipuskan Alma 36618/08A	Mikko Leppälä Teuva 050 592 9630	26.9.2017
venäjänajokoira Vasili ER58415/09	Hannu Miettinen, Tuusniemi 0400 691 305	venäjänajokoira Piitu ER41166/14C	Timo & Heikki Parviainen Tuusniemi, 040 159 0658	9.9.2017
FI KVA Santeri 46528/09A an	Kari Perämäki, Alavus +358 40 553 9410	Xaidaxa's Mira 46408/11C an	Kalevi Kerola, Raahe +358 500 284 587	5.9.2017
FI KVA Patopojan Mortti 36172/12B an	Hannu Kärhä, Tornio 040 578 4064	FI KVA Tuomipuskan Donna 36617/08A	Niklas Bäcklund, Maalahti, Furumossens kennel 050 539 5839	2.9.2017
Sillanpielen Remu 35544/15B	Jarmo Santahuhta, Alastaro 0500 741572	FI KVA-K Tähtivalio-K Mantamainion Taika 28904/11C	Anita ja Sami Asuintupa Kennel Tapahan, Kortessjärvi 050 302 9377	30.7.2017
C.I.B FI KVA FI & EE & LV MVA LVV-14 M-14 Mehtäpellon Heinäsato 52358/08A	J & H & H Jokinen, Sastamala	FI KVA Imu 31468/10A	Janne Jokinen, Häijää 040 512 8664	synt. 28.9. 10u & 5n
Helvetinkolon Romulus 27781/08B	Kim Eriksson, Porvoo 0400 463 326	Viitajoen Myrsky 48178/13B an vanh mukaan	Antti Poikonen, Konnevesi 040 738 4813	synt. 25.9. 7u
FI KVA Jahtiukon Julius 44663/10C an vanh mukaan	Juhani Rintakangas 040 586 1480	FI KVA MVA Sisujon Anu 52999/08B	Patrik Kjellman 040 827 3491 Arne Ruuhinen	synt. 22.9. 3u & 2n
Ilpo 50324/13	Ari Ojala, Kello 040 504 3870	Mesiöpuron Kihu 38035/15	Tomi Ylikulju, Pattijoki Yöpyytäjän kennel 040 161 3955	synt. 12.9. 4u & 5n
FI KVA Koivukulman Bravo-Jytty 28406/11B an	Esa Vainikainen, Nilsä 050 541 6440	LT JMVA EE JMVA Mehtäpellon Hyttynen 38522/14B an vanh mukaan	Heidi Oinonen, Mehtäpellon kennel http://www.mehtapellonkennel.net/ Vesanto 040 757 5507	10.7.2017
xxx Pikkijussin Jere 50100/09A	Jari Antikka 040 763 9835	xxx Tiiu 30710/10A	Tuomas Perttula, Vihanti 040 748 4804	31.6.2017

Suomenajokoiran rotukohtainen PEVISA-ohjelma (voimassa 1.1.2014 - 31.12.2018):

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkkakuvauslausunto. Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 150 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin rekisteröidä kokonaisuudessaan.

KASVATTAJA!

Liitä pennunostajat pentuejäseniksi hintaan 11 €.

Ilmoita toimistolle pentue ja uusien jäsenten yhteystiedot sekä maksa tilille 11 €/jäsen.

Pentuejäsen liitetään vuosijäseneksi ja saa kaikki ko. vuoden Ajokoiramies-lehdet.

Seuraavana vuonna jäsen maksaa itse jäsenmaksun.

Tilinumero FI58 4600 2020 0009 09 BIC ITELFIHH.

Kiitos seuraaville kasvattajille:

kiitokset seuraaville kasvattajille

Erkki Allen, Allun kennel

Sari Pirkkanen, Tulipätsin kennel

Kristian Styf, Jänistenherran kennel



Alkutaipaleita metsässä

Syksy saapui hiljalleen koillismaalle. Sade ropisi ikkunoihin. Elokuun aikana käytimme ajokoiria harjoitusmielessä metsässä. Laitoimme tutkan Raikun kaulaan. Raiku oli innoissaan. Riesaa pidimme kytkettynä, ettei se sotkisi Raikun työskentelyä.

Raiku juoksenteli ja haisteli metsän hajuja. Metsä oli kostea. Kuuntelimme ja seurailimme tutkan avulla Raikun reittejä. Kun Raiku oli saanut olla parisen tuntia irti, otimme sen hihnaan. Laitoimme ajokoirat autoon. Vaihdoimme harjoituspaikkaa. Laitoimme tutkan Riesan kaulaan. Minä kävelytin Raikua hihnassa metsäpolkuja pitkin, ettei Riesan opetus metsässä liikkumiseen häiriintyisi. Riesa oli haistellut ja kulkenut vierellä.

- Mistä jänis löytyisi?, oli isäntä kysellyt. Riesa oli lähtenyt määrätietoisesti metsään. Riesa oli tehnyt isoja lenkkejä. Aina palannut takaisin samaan paikkaan, josta oli lähtenyt. Palatessamme metsästä ihmettelimme Raikun ja Riesan käytöstä metsässä. Töissä ollessaan isäntä oli kuullut, että karhuja oli kaksi ammuttu lähistölle. Susia oli myös havaittu lähellä jahtimaita. Se selittäisi ajokoirien käytöksen metsässä.

Ruskan väriloisto alkoi tehdä tuloaan, kun elokuu vaihtui syyskuuksi. Jänisjahdin aloitusviikonloppu oli pilvipoutainen ja lämmin. Nautimme aamupalaa, kun isäntä haki Kalevan.

- Ilma on sumuinen ja kostea, isäntä sanoi.

- No, pääasia, että ne pääsevät juoksemaan, sain isännälle. Pakkasimme reppuun eväät. Kirves oli jo valmiina repussa nuotiopuita ajatellen. Pakkasimme auton. Lähdimme ajelemaan kohti jahtimaita. Ajokoirat olivat eloisia. Ne katselivat innokkaasti, että milloin olemme perillä. Kaarsimme jahtimaille. Sumu laskeutui tienoon ylle. Metsäpolkujen vierellä maaruska oli värjännyt luontoa punaiseksi. Joutsenet lensivät yläpuolella etelää kohti. Palokärki koputti männyssä. Mauk-

kaita mustikoita ja puolukoita maistelin metsästä. Ajokoirat kävivät vuorotellen irti juoksemasa. Riesa ja Raiku tekivät pitkiä lenkkejä. Jänikset pysyttelivät piilossa. Kostea ilma teki haasteelliset olosuhteet. Vuoden ikäiselle Riesalle oli hyviä opetushetkiä jäniksen hakemiseen kosteallakin ilmalla. Raikulla oli jo aiemmilta syksyiltä kokemusta niin kuivalla kuin märälläkin ilmalla jäniksen hajun hakemisesta. Jahtipäivän päätteeksi kävelimme laavulle nuotioimaan. Oli mukava rupertella ja paistaa makkaraa. Nautimme luonnosta ja yhdessä olemisesta.

Ensilumen jälkeen jäniksen metsästys on helppoa. Silloin voi jälkiä katsella lumelta. Ensimmäisiä ja pikkupakkasia odotellessa.



1-vuotias Pihkasaajon Riesa.

9,5-vuotias Raiku.



Yhteinen haave

Herätyskellon ääni
jo metsälle soi.

Raikun katseen anovan jo aamulla
herätessä nähdä voi.

Riesan seurattessa meitä.
Kuka repun eteiseen toi.

Kaikilla yhteinen haave,
että jäniskäristystä sais.

Anna-Riikka Huhta,
Pudasjärvi

Miten elätkin – elä täysillä ja turvallisesti!



**15%
PENTUALENNUS**

kun vakuutat
koiranpentusi alle
4 kuukauden
ikäisenä.*

**Vakuutus ei ole varovaisuutta, vaan vapaus elää täysillä turvallisesti.
Valitse vakuutuksesi Agriasta; meille eläimet ovat pääasia.**

Kun vakuutat koirasi Agriassa, saat:

- Vakuutusturvan koko koiran iäksi (hoitokuluvakuutus)
- Hoitokuluvakuutuksen 3000 eur tai 6000 eur vakuutusmäärällä
- Tarpeen mukaan lisäturvaa; Agria kuntoutusturvan, Agria lauma- tai käyttökoiravakuutuksen
- 10% lisäalennuksen jos olet jäsen Kennelliitossa

** Alennus koskee ensimmäistä vakuutuskautta. Pentualennus on voimassa toistaiseksi.*

Lue lisää www.agria.fi
Seuraa meitä Facebookissa

Agria on eläinvakuuttamisen asiantuntijayhtiö joka toimii kaikissa Pohjoismaissa.

Agria 
Eläinvakuutus

JÄRJESTÖN TUOTESHOP ALAN HARRASTAJILLE!

Tiedustelut ja tilaukset:

Suomen Ajokoirajärjestön
toimisto

Puh. 044 311 0330 (klo 10-14)
email saj.fsk@dnainet.net



Laadukkaat tekniset paidat
koot L-XXL musta & valk. 30,-

T-paidat 13,-



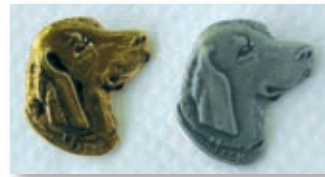
Lippis 10,-
sininen

UUSI
musta
lippis
12,-

Putkihuivi 10,-



Palkintolevykkeet • kultainen 8,50
• hopeinen 8,00 • pronssi 6,00



Pinssit
kultapinssi 17,- • tinapinssi 5,-



Sytkäri 1,50



Rintanappi 3,-



Hihamerkki 3,50
Tarra ja ikkunatarra 2,50

Ajokoiramieslehtikansio
8,50

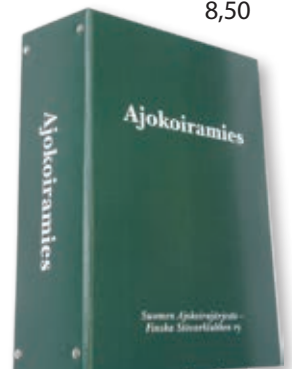


Eero Hämäläinen:
Kirjeenvaihtajan kootut 20,-
tuotto SAJ:n nuorisotoimintaan

SAJ:n 90-vuotishistoriikki 21,-

Envall:
Suomenajokoiran &
ajokoirametsästys 39,-

Allan Bergström:
Finska stövare i Norden 50,-





Suomen Ajokoirajärjestö Finska Stövarklubben ry

Suomen Ajokoirajärjestön
toimisto:

Uusikatu 57–59,
90120 Oulu

avoinna ma-pe klo 10–14

Puhelin:

044 311 0330

Sähköposti:

saj.fsk@dnainternet.net

www.ajokoirajarjesto.fi